SALA DE LECTURĂ

Proletari din toate tările, uniți-vă!

scînteia tineretului

ORGAN AL COMITETULUI CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI COMUNIST

ANUL XLIV
SERIA II
Nr. 12 090

6 PAGINI
50 BANI

SÎMBĂTĂ
16 APRILIE
1988

Sub semnul stimei și deosebitei considerații cu care sînt înconjurați înalții oaspeți români, al dorinței comune de a dezvolta relațiile de prietenie și colaborare româno-australiene, ieri a continuat

VIZITA OFICIALĂ A TOVARĂȘULUI NICOLAE CEAUȘESCU, ÎMPREUNĂ CU TOVARĂȘA ELENA CEAUȘESCU, ÎN AUSTRALIA

Dineu în onoarea președintelui Nicolae Ceaușescu și a tovarășei Elena Ceaușescu oferit de primul ministru al statului Australia de Vest

În onoarea președintelui Republicii Socialiste România, tovarășul Nicolae Ceaușescu, și a tovarășei Elena Ceaușescu, cu prilejul vizitei în statul Australia de Vest, primul ministru Peter Dowding a oferit un dineu vineri, 15 aprilie.

Au luat parte tovarășii Ștefan Andrei, Silviu Curticeanu, Ioan Totu, alte persoane oficiale.

La dineu au participat miniștri, personalități ale vieții politice, economice și culturale din Perth.

La încheierea dineului, care s-a desfășurat într-o atmosferă prietenească, ce a pus în evidență stima și deosebita considerație cu care sînt înconjurați înalții oaspeți români în vizita lor în Australia, au fost rostite toasturi.

În toasturile rostite de președintele Nicolae Ceaușescu și primul ministru Peter Dowding, urmărite cu atenție și subliniate cu aplauze, s-au relevat satisfacția deosebită față de vizita efectuată de șeful statului român în Australia, importanța deosebită a acesteia pentru promovarea și ridicarea la un nivel superior a relațiilor româno-australiene, convingerea că ele vor servi cauza colaborării și păcii în lume.

La rîndul său, Richard Court, lider adjunct al Partidului Liberal, de opoziție, s-a adresat înalților oaspeți români subliniind în toastul rostit că partidul său se alătură sentimentelor exprimate de primul ministru al statului Australia de Vest.

(Continuare în pag. a V-a)

Toastul președintelui Nicolae Ceaușescu

Domnule prim-ministru,
Doamnelor și domnilor,

Ne face o deosebită plăcere că în cadrul vizitei pe care o întreprindem în Australia sîntem oaspeții statului Australia de Vest. Folosesc acest prilej pentru a vă adresa, în numele meu și al tovarășei mele, dumneavoastră, domnule prim-ministru, tuturor celor prezenți, locuitorilor statului Australia de Vest mulțumirile noastre cordiale pentru primirea ospitalieră pe care ne-ați făcut-o, precum și un salut călduros și cele mai bune urări.

Aș dori să folosesc acest prilej pentru a vă adresa — cu prilejul aniversării bicentenarului Australiei — calde felicitări și să vă urez noi succese în dezvoltarea statului dumneavoastră.

Vizita pe care o facem în Australia — deci și în statul dumneavoastră — constituie o expresie a bunelor relații care s-au statornicit și se dezvoltă între țările și popoarele noastre, a dorinței comune de a lărgi tot mai mult relațiile economice, tehnico-științifice, de a întări în continuare prietenia și colaborarea reciproc avantajoasă.

Sîntem spre sfîrșitul vizitei noastre în Australia. Pot afirma că avem impresii bune despre tot ceea ce am văzut, despre convorbirile pe care le-am avut în capitala Australiei și în cele două state pe care le-am vizitat. În cadrul convorbirilor am ajuns la concluzia comună că există mari posibilități privind dezvoltarea colaborării economice, tehnologice și în alte domenii. Cu domnul prim-ministru al Australiei am convenit să dezvoltăm puternic schimburile economice și în alte domenii, față de nivelul existent în prezent. Aceste înțelegeri au fost confirmate de ceea ce s-a stabilit în cele două state vizitate, inclusiv în statul dumneavoastră.

Există deja în Australia de Vest atît oameni politici, cît și oameni de afaceri care au vizitat România și s-au putut convinge că sînt reale posibilități de dezvoltare a relațiilor dintre cele două țări. România a cunoscut o puternică dezvoltare în ultimii 40 de ani, dar îndeosebi în ultimii 20 de ani.

Noi pornim de la realizarea unei colaborări largi cu toate statele lumii, fără deosebire de orînduire socială. Considerăm că schimburile economice, tehnologice, legăturile culturale și în alte domenii au o mare însemnătate pentru cunoașterea reciprocă și dezvoltarea prieteniei între popoare.

Deși țările noastre se găsesc la distanțe mari, viața a demonstrat că distanțele pot fi ușor depășite atunci cînd se pornește de la principiile egalității, respectului independenței, suveranității și avantajului reciproc.

După cum este bine cunoscut, schimburile economice, colaborarea în diferite domenii sînt posibile numai în condiții de pace. De altfel, dezvoltarea relațiilor economice, colaborarea multilaterală între state au servit totdeauna prieteniei, cauzei păcii între popoare.

Noi dorim ca relațiile noastre cu Australia, cu statul dumneavoastră, să servească tocmai acestei politici de dezvoltare economico-socială a fiecărei națiuni, aspirațiilor de progres, de bunăstare și pace. Am ferma convingere că vizita întreprinsă în Australia și în statul dumneavoastră, și care se apropie de sfîrșit, va contribui la dezvoltarea puternică a schimburilor economice, că vom intensifica schimburile de vizite, contactele în diferite domenii de activitate, inclusiv între guvernele din țările noastre — iar în acest cadru, desigur, și cu Australia de Vest.

Să facem în așa fel încît relațiile noastre să servească progresului celor două state, dezvoltării lor economico-sociale, să servească păcii și colaborării internaționale! (Aplauze).

Toastul primului ministru al statului Australia de Vest, Peter Dowding

Adresînd din nou calde urări de bun venit președintelui Nicolae Ceaușescu, primul ministru al statului Australia de Vest, și tovarășei Elena Ceaușescu, primul ministru Peter Dowding a subliniat: Sîntem fericiți și onorați că vă aflați în vizită în statul nostru. Aceasta reprezintă o expresie a relațiilor de prietenie dintre popoarele australian și român, a dorinței de a le dezvolta. Vizita dumneavoastră este un prilej fericit, este un moment istoric.

Înfățișînd, în continuare, preocupările pentru dezvoltarea economică, pentru punerea în valoare a resurselor naturale existente, primul ministru al statului Australia de Vest, după ce a subliniat că s-a intrat într-o etapă nouă de dezvoltare industrială, a exprimat interesul deosebit de a promova relațiile economice cu România. Sînt convins, a spus el, că există multe posibilități și căi, pe baze de avantaj reciproc, în această direcție. În context, primul ministru a subliniat dorința guvernului său de a identifica și analiza aceste posibilități în vederea transpunerii lor în viață.

Apreciind rolul și contribuția unor oameni de afaceri și companii australiene în direcția deschiderii de noi drumuri în comerțul dintre România și Australia, primul ministru a spus: Voi urmări îndeaproape dezvoltarea unor relații economice mai largi între statul Australia de Vest și țările din Europa de est, în general, și cu România, în special. Aici voi menționa două mari inițiative care vor face ca proiectul de a transporta minereul nostru de fier în Europa de est să devină o realitate. Mă re-

(Continuare în pag. a V-a)

Punerea în funcțiune a unui important obiectiv de investiții

La Combinatul Petrochimic Midia-Năvodari a fost pus în funcțiune unul din cele mai importante și complexe obiective din cadrul combinatului — instalația de piroliză pentru producerea etilenei.

În telegrama adresată cu acest prilej **tovarășului NICOLAE CEAUȘESCU**, secretar general al Partidului Comunist Român, președintele Republicii Socialiste România, de Comitetul de partid și Consiliul oamenilor muncii din cadrul combinatului se arată: În numele comuniștilor, al tuturor celor care au contribuit la acest important succes, vă exprimăm, mult iubite și stimate tovarășe secretar general Nicolae Ceaușescu, recunoștința noastră profundă pentru rolul determinant pe care îl aveți în elaborarea și înfăptuirea programelor de valorificare superioară a resurselor materiale și de forță de muncă ale societății noastre, în fundamentarea științifică și aplicarea neabătută a întregii politici a partidului și statului de făurire a societății socialiste multilateral dezvoltate și înaintare a României spre comunism.

Folosim și acest prilej pentru a exprima cele mai vii mulțumiri și întreaga noastră recunoștință tovarășei academician doctor inginer Elena Ceaușescu pentru ajutorul deosebit ce ni l-a acordat și ni-l acordă în permanență în soluționarea problemelor tehnico-științifice, pentru contribuția deosebit de prețioasă adusă la înălțarea acestei grandioase cetăți a petrochimiei românești.

Vă asigurăm, mult iubite și stimate tovarășe secretar general Nicolae Ceaușescu, că vom acționa cu pasiune și dăruire revoluționară pentru realizarea exemplară a obiectivelor și sarcinilor ce ne revin din hotărîrile Congresului al XIII-lea și Conferinței Naționale ale partidului, că vom urma neabătut strălucitul dumneavoastră exemplu de muncă neobosită pusă în slujba înfloririi patriei și fericirii poporului român.

Campania agricolă de primăvară

CU PRIORITATE, FORȚELE SATULUI MOBILIZATE LA ÎNSĂMÎNȚĂRI!

● **În aceste zile, cînd vremea a fost instabilă, totuși în multe unități agricole au continuat lucrările specifice ale campaniei de primăvară**

● **Printr-o riguroasă organizare a muncii și folosirea timpului bun de lucru au fost însămînțate mari suprafețe cu floarea-soarelui, porumb, soia, iar în grădini s-au desfășurat lucrările pentru producerea legumelor timpurii**

● **Specialiștii, prezenți în cîmp, urmăresc respectarea normelor de calitate, în special a densităților, pentru asigurarea din start a condițiilor necesare realizării recoltelor planificate**

● **Acolo unde s-au încheiat însămînțările trebuie să se treacă la redistribuirea utilajelor, în vederea recuperării grabnice a restanțelor, prin organizarea muncii la pregătirea terenului atît ziua cît și noaptea, iar la însămînțări pe toată durata zilei-lumină**

● **În aceste zile mii de tineri sînt prezenți, prin fapte concrete de muncă, la lucrările de sezon**

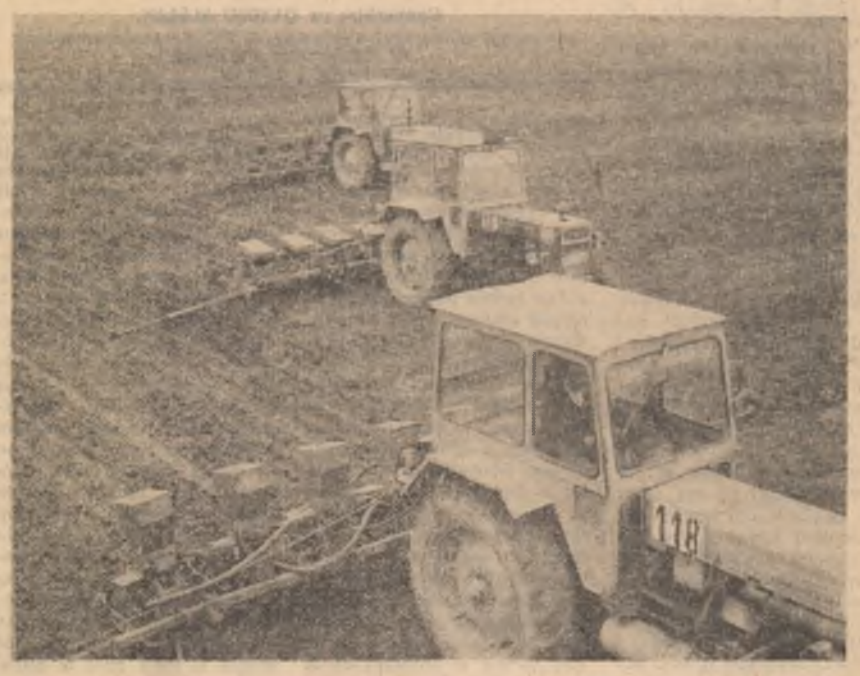

TINERI ȘI TINERE!

Încheierea grabnică a însămînțărilor constituie o prioritate a acestor zile în unitățile agricole! Folosiți din plin fiecare oră bună de lucru și fiecare utilaj astfel încît, prin respectarea normelor de calitate, să se asigure o temelie trainică recoltelor planificate pentru acest an!

În pagina a III-a: Brigada „Scînteii tineretului" transmite din județele Giurgiu și Teleorman

ÎN BĂTĂLIA PENTRU RECOLTE RECORD, FIECARE ZI, FIECARE ORĂ SÎNT IMPORTANTE!

ECONOMIA LA ZI

priorități ● exigențe ● direcții de acțiune

STATUTUL DE UNITATE DE ELITĂ OBLIGĂ LA O PERMANENTĂ PERFECȚIONARE ȘI MODERNIZARE A ACTIVITĂȚII

La Întreprinderea de Utilaj Chimic „Grivița Roșie" București

Prin profilul său de activitate, unitatea în care ne aflăm se constituie într-un însemnat furnizor de instalații complexe pentru industria chimică și petrochimică, a celulozei și hîrtiei, precum și de piese de schimb pentru aceste sectoare. Între sarcinile acestui colectiv se detașează în mod deosebit asigurarea cu utilaje pentru o serie de importante investiții, precum Combinatul Chimic de la Drobeta-Turnu Severin, combinatele petrochimice de la Pitești, Brazi, Teleajen, Midia și altele. Iar dacă mai punem la socoteală și exportul, care ca pondere reprezintă circa 60 la sută din totalul producției fizice, avem o dată în plus imaginea activității desfășurate aici. Aceasta pentru că produsele realizate aici și-au cucerit un incontestabil prestigiu prin nivelul lor tehnic ridicat, iar colectivul de specialiști și muncitori și-a cîștigat și el un bun renume pentru capacitatea de a crește continuu performanțele produselor în conformitate cu cele mai bune realizări de pe plan mondial, cu exigențele partenerilor comerciali interni și externi. Despre competența, probitatea profesională a oamenilor de aici vorbesc în mod deosebit înaltele distincții, între care și aceea de „Erou al Muncii Socialiste", obținută pentru activitatea desfășurată în anii 1986, 1985 și 1984. Așa se face că a ne referi astăzi la realizările Întreprinderii de Utilaj Chimic „Grivița Roșie" echivalează cu evidențierea unei unități fanion a economiei românești, o unitate model pentru felul în care reușește să răspundă sarcinilor mereu mai mobilizatoare de ordin calitativ și cantitativ.

Trimestrul recent încheiat este cel mai bun exemplu. Astfel, producția marfă a fost realizată într-o proporție de 100,4 la sută, indicatorii fizici fiind și ei îndepliniți la toate sortimentele. Exportul realizat pe ambele relații se înscrie cu un nivel de 104,7 la sută. Nu în ultimul rînd, despre eficiența activității vorbește productivitatea muncii, îndeplinită în proporție de 102,4 la sută. Prezentîndu-ne aceste date, Mihai Popa — șeful serviciului plan-dezvoltare — ne invită să reținem că aceste rezultate au fost obținute în condițiile unei creșteri importante a planului față de anul trecut. Și ceea ce este de asemenea foarte important, activitatea respectivă s-a desfășurat în condițiile încadrării în costurile de producție planificate, de unde și importantul beneficiu suplimentar obținut.

Aflîndu-ne la „Grivița Roșie" am avut însă șansa de a descoperi unul dintre resorturile care țin, cum s-ar spune, „la cea mai înaltă tensiune" grija pentru situarea și menținerea calității produselor la nivel mondial. Profitînd deci de unul din rarele momente de ragaz ale unui inginer-șef de mare întreprindere, în cazul nostru inginerul Ștefan Guruiță, nu ezităm să-l întrebăm care este cheia succesului, devenit aici aproape o permanență. „Dincolo de experiență, care o dată acumulată a permis atingerea unui ridicat nivel calitativ al muncii tuturor, s-a impus și se impune menținerea, cel puțin la aceleași cote, a renumelui cîștigat. În ce ne privește, o mare satisfacție a constituit-o cîștigarea autorizației de a realiza o serie de utilaje conform standardului nord-american **ASME**. Țin să subliniez că este vorba de cel mai sever cod de pregătire și realizare a calității, el privind deopotrivă proiectarea, tehnologiile utilizate, s.d.v.-istica și fabricația în sine. Este un sistem asemănător cu emblema Wolmark în domeniul lînii; reprezentanții organismului respectiv au dreptul să controleze instalații realizate de noi oriunde s-ar afla. Regulile prevăd ca în caz de abateri de la normele de calitate și securitate, dreptul de a înscrie această emblemă pe produsele exportate — în afara unor anumite situații — poate fi retras. Din 1986, de cînd a fost acordat acest gir al muncii de calitate, produsele noastre nu au dat prilejul unor asemenea intervenții. Dar mulțumirea despre care vorbeam are și un alt mobil, respectiv acela că prin întrarea în rîndurile producătorilor de elită de utilaj chimic sîntem singura țară socialistă, și tot unica din Balcani, deținătoare a unei asemenea performanțe. Nu în ultimul rînd, se impune precizarea că alinierea la standardele mondiale de calitate privește și relațiile cu țările socialiste. Aici, norma C.A.E.R. numită GOST este de mai multă vreme un cîștig, punînd în evidență o nu mai puțin înaltă responsabilitate și competență, care se întind de la concepție pînă dincolo de termenul de garanție al instalațiilor.

Ascultînd aceste precizări, înțelegi că realizările respective sînt urmarea firească a unei „politici" bine puse la punct, și avem deopotrivă în vedere organizarea activității productive și mijloacele concrete de realizare a fabricației. Altfel zis, o acțiune bine fundamentată, cu o selecție atentă a obiectivelor, cu o ierarhie a priorităților în funcție de cerințele practicii. După cum aflăm de la inginerul Hristu Hristov, din serviciul de pregătire a fabricației, coordonator al programului de perfecționare a organizării și modernizării, obiectivele respective au vizat și vizează sarcini precum mai buna valorificare a potențialului material și uman din unitate, creșterea

ALEXANDRU STROP

(Continuare în pag. a V-a)

„CA ACASĂ, LA FABRICA DE CASE"

Tribuna secretarului U.T.C.

Convorbire cu OVIDIU MĂLIN,
secretarul comitetului organizației U.T.C. de la Întreprinderea de Prefabricate din Beton

— Care sînt produsele acestei mari unități economice bucureștene ?

— Așa cum arată denumirea, prefabricatele din beton armat. panourile mari destinate construcțiilor de locuințe și — în ultima vreme — cabinele spațiale.

— Să le dăm o explicație, spre a nu le confunda cu cele... cosmice !

— Este vorba de cabinele complete de baie... Acestea sînt turnate la noi în întreprindere, cu toate piesele fixe ale unei băi de bloc și se transportă ca atare în noile apartamente.

— Deci I.P.B. București are un „amestec" în construcția de locuințe a Capitalei ?!

— Unul cît se poate de important : peste 50 la sută din cele circa 40 000 de apartamente care se dau, anual, în folosință, pe raza Capitalei, sînt realizate prin I.P.B. București. Ni se spune „fabrica de case"...

— Ne prezentați, pe scurt, „fața" întreprinderii ?

— A fost înființată în 1967, deci anul trecut am sărbătorit 20 de ani de existență. Tot anul trecut, unitatea noastră a fost vizitată, de două ori, de secretarul general al partidului, tovarășul Nicolae Ceaușescu și a beneficiat de indicații și orientări concrete, care au condus la adoptarea unor noi soluții tehnologice, la sporirea productivității muncii și la realizarea unor noi produse. Puternic stimulați de sarcinile trasate colectivului nostru de către secretarul general al partidului, cei peste 4 000 de lucrători (între care aproape 1 000 de uteciști) au ajuns ca, la sfîrșitul primului trimestru al acestui an, să se poată mîndri cu cea mai mare producție din istoria întreprinderii. Planul a fost depășit, la toți indicatorii, în proporție considerabilă. Întreprinderea, de mari proporții, are două fabrici aici, pe platforma Militari, unde stăm de vorbă, o fabrică la Bragadiru și două balastiere pe teritoriul comunei Crovu. În ciuda acestei dispersări în spațiu, colectivul întreprinderii acționează în deplină unitate, pentru îndeplinirea tuturor obiectivelor.

— Ce loc ocupă tinerii în acest front al muncii pentru îndeplinirea marilor obiective de care ați pomenit ?

— Dincolo de împrejurarea că ei reprezintă o pătrime din personalul muncitor, tinerii dau, la locurile lor de muncă, măsura entuziasmului și a responsabilității. Iar locurile lor de muncă sînt pretutindeni. Nu le voi putea enumera, sînt mult prea multe. Mă voi opri însă la cîteva exemple. Întreprinderea se confruntă, la ora actuală, cu necesitatea automatizării proceselor de producție. De pildă, panourile mari prefabricate (tip fațadă, pardoseală, scări etc.) au ajuns, prin innoirea unor tehnologii, să fie tratate termic — spre a se usca mai bine și mai repede — prin „tunele de tratament". Acționînd pe baza unor role speciale, puse în mișcare de un singur motor, aceste tunele permit economisirea energiei electrice (procente apreciabile) și reduc, totodată, durata de tratare, de la 8 la 6 ore. Și bine, tinerii, mai exact uteciștii din întreprindere au fost cooptați în realizarea acestor tunele, a acestei noi și avantajoase tehnologii și prezența lor în formațiile care le-au pus la punct și le manevrează este una de foarte bună calitate. Tot așa, s-au creat niște „perdele de ventilație", care fac să recicleze agentul termic, în scopul aceleași rapide tratări a panourilor, prin contribuția unor tineri harnici și pricepuți de la secția „Energo-mecanică" : Marian Cîmpoieru, Dan Ciobanu, Constantin Tănase și alții. Efectul implicării tinerilor a fost economisirea energiei electrice pînă la 35 la sută, dublarea productivității muncii, reducerea timpului de tratare a panourilor cu 2 ore.

— Sînteți, ca secretar al comitetului U.T.C., și vicepreședinte al C.O.M. din întreprindere. Ce îndatoriri vă revin, în această calitate și cum le duceți la îndeplinire ?

— Nouă, secretarilor de comitete U.T.C., ni se conferă și această calitate pentru a reprezenta, în cadrul C.O.M. interesele tinerilor de vîrstă uteciștă. Îndatorirea nu este ușoară, dat fiind că interesele și problemele tinerilor sînt multiple. Practic, sîntem prezenți în acest for muncitoresc cu o considerabilă încărcătură de răspundere față de tineri. Nu este obligatoriu ca ei să se adreseze direct C.O.M., sau nouă, ca vicepreședinți, pentru ca problemele lor să fie abordate și, în consecință, rezolvate. Avem datoria, ca secretari de comitete U.T.C., să cunoaștem universul de preocupări și de necesități ale tinerilor și să le aducem, pe cele care ne depășesc, în atenția C.O.M. De pildă, cu fluctuația numărului tinerilor încadrați luptăm pe linia organizației de tineret. Purtăm dialoguri de la om la om, ducem muncă de lămurire asupra avantajelor reale create de munca în întreprindere, organizăm politehnici muncitorești, în scopul calificării și al policalificării tinerilor, dar, la un moment dat, vine vorba de condițiile de muncă și viață puse la dispoziția noilor încadrați ; aici, de regulă, ne consultăm în cadrul C.O.M., cu secretarul comitetului de partid și cu președintele comitetului sindical.

— Concret, cum s-a întîmplat la I.P.B. București ?

— Dacă în ultima vreme s-a redus substanțial această fluctuație, împrejurarea se explică și prin aceea că tinerii au la ora actuală un cămin muncitoresc al lor, cu 248 locuri, iar la cămin — o microcantină. Pe de altă parte, tinerii din schimbul I beneficiază de acces la alte 4 microcantine ale întreprinderii, unde se poate lua masa de prînz (în serii, bineînțeles) în condiții extrem de avantajoase : prețul se rezumă la 7,50 lei. Alte condiții „sociale" se referă la existența unor forme de îmbogățire a vieții spirituale : o bibliotecă de întreprindere, cu 12 500 volume, un microclub cu aparatură completă, pentru petrecerea plăcută, instructiv-educativă a timpului liber, un club vecin (al I.R.E.M.O.A.S.), cu bază sportivă, unde noi organizăm tot felul de acțiuni culturale și sportive, apoi excursiile prin care sîntem renumiți la nivel de sector : excursii cu „trenul tineretului", în scopul cunoașterii patriei, a unor locuri cu semnificație istorică etc. Dar și în scopul unei meritate relaxări, bineînțeles, pentru că la noi munca presupune efort fizic permanent. Scopul nostru este să-i facem pe tineri să se simtă „ca acasă", dacă tot lucrează la „fabrica de case"...

— Presupun că, în același scop, nu omiteți nici să le repartizați propriile lor case, prin C.O.M....

— Vă puteți convinge, răsfoind procesele verbale. Sau, dacă vreți, însoțindu-ne pe la cîteva noi apartamente.

— Prefer această formulă concretă ; mai ales că, iată, de la fereastra unui apartament, un beneficiar ține să vă salute ! Semnul recunoștinței, al colaborării în muncă ?

— Și una și alta...

DRAGOMIR MAGDIN

Zalău Foto : O. PLECAN

Festivalul național „Cîntarea României"

Ultima ediție a Festivalului național „Cîntarea României", ca și actuala sa etapă de masă relevă o creștere a interesului artiștilor amatori față de arta cinematografică, fapt evidențiat de cele 689 de cineclubiri existente în întreaga țară, reunind peste 6 700 de membri. Acestora li se adaugă cercurile de artă cinematografică ale pionierilor, elevilor și studenților.

Au intrat în tradiția vieții noastre artistice concursuri ale cineamatorilor precum : „Omul și producția" (la Hunedoara), „Toamna la Voronet" (la Gura Humorului), concursurile consacrate filmelor de protecție a muncii (la Galați), de etnografie, folclor și turistice (la Herculane), de animație (la Bacău). De remarcat apariția de noi cineclubiri, cum sînt cele aparținînd Consiliului unic agroindustrial Craiova și căminului cultural Lovrin, ambele din județul Timiș, Centrului de îndrumare a creației populare și a mișcării artistice de amatori a județului Olt, Palatului culturii din Pitești, Casei de cultură din Mizil. Și în etapa de masă a actualei ediții a festivalului se constată o predilecție a cineamatorilor pentru reportajul anchetă, ilustrativă pentru acest gen fiind „Strămutarea", creație a cineclubului „Orizont" din Aninoasa. Prin tematica lor inspirată din munca constructorilor României socialiste se disting, de asemenea, reportajele cinematografice „Drum bun, Maria", „Aceasta ne e munca, aceasta ne e orașul", „Pericolul", „Noi despre noi", „Caratele hărniciei", creații ale cineclubiriilor „Donaris" din Galați, „Constructorul" din Timișoara, „Petrodava" din Piatra Neamț, Întreprinderii de frigidere Găești, Casei de cultură din Huși. În seria noilor filme documentare se înscriu „Creație, competitivitate, deziderat al cercurilor calității", realizat de cineclubul „Electroputere" Craiova, și „Mirajul cîmpiei", aparținînd cineclubului sătesc din Ciacova. O parte din aceste filme de amatori vor fi prezentate și în cadrul consfătuirii pe probleme de artă cinematografică, fotografică și diaporame, ce va avea loc, la începutul viitoarei săptămîni, la București.

Bătălia pentru nou, bătălia pentru noi

STUDII, CĂUTĂRI, ÎMPLINIRI

Probabil că nicăieri ca în medicină bătălia pentru nou nu este atît de explicit și o bătălie pentru noi. Fiecare noutate în domeniu reprezintă încă o victorie în lupta continuă pentru sănătatea noastră, pentru viață. Subliniind acest adevăr fundamental, conf. univ. dr. Alexandru Oproiu îi reafirmă totodată bogata semnificație umanistă, materializată prin atenția deosebită acordată în societatea noastră de azi cercetării medicale : „A promova noul înseamnă a asigura triumful vieții, al tinereții poporului nostru, dar și a onora prin fapte condițiile de lucru ce ne sînt asigurate, îndemnurile tovarășului Nicolae Ceaușescu de a ne situa, și în medicină, la nivel mondial. Să știți că trăiesc o mare satisfacție și fericire văzînd entuziasmul creator și competența științifică prin care tinerii noștri specialiști se angajează în cercetarea și promovarea noului, pentru descoperirea unor metode și tehnici tot mai eficiente de investigație și tratament și, în primul rînd, pentru aplicarea lor cu succes".

Iată, în cele ce urmează, o serie de realizări concrete în acest sens, noutăți care înglobează aportul, deloc formal, al unor tineri medici, farmaciști, biochimiști și fizicieni din unități medicale și institute de cercetare bucureștene.

La Spitalul Fundeni, medicina nucleară, domeniu aflat încă la începuturile sale, este tot mai larg utilizată în scop diagnostic, vizînd cu precădere explorarea esofagului, a stomacului sau a hemoragiilor digestive. În laboratorul de specialitate lucrează un colectiv tînăr, medicul Dan Stănescu referindu-se la avantajele pe care le oferă metodele de investigare folosite aici : „Ecografia asigură condiții deosebite de vizualizare, evidențiind morfologia organelor, în timp ce metoda cu izotopi radioactivi o completează, stabilind parametrii funcționali. Investigațiile se fac rapid, cu acuratețe și nu mai necesită injectarea de substanțe pentru contrast. Risc de contaminare radioactivă nu există, timpul de înjumătățire a izotopilor fiind foarte scurt".

Tot la Fundeni, dar în Laboratorul central de hematologie, s-a reușit scurtarea timpului de efectuare a unei hemograme de la aproape două ore, la numai 60 de secunde, prin folosirea în locul microscopului optic a tehnologiei neconvenționale laser. Pe această bază, tînăra doctoriță Rodica Lăzureanu a pus la punct o tehnologie citochimică și morfometrică așa numită de curs, aplicabilă în diagnosticul bolilor hematologice, cum sînt anemiile și leucemiile. În același domeniu al hematologiei, precizează medicul Răzvan Stoia, se aplică tot mai mult o tehnică nouă, cu anticorpi monoclonari, care permite determinarea clară a celulelor, inclusiv atipice (greu, dacă nu imposibil de pus în evidență prin metode clasice) și stabilirea astfel a strategiei corespunzătoare bolii. Acești anticorpi au început să fie sintetizați în țară, fapt deloc neglijabil într-unul din domeniile medicale pînă nu demult foarte dependent de import.

O tehnică nouă de diagnostic, implicînd utilizarea computerului, este și cea privind boala de reflux gastro-esofagian. „Această tehnică, ne spune medicul Emil Georgescu de la Spitalul Fundeni, permite urmărirea pe termen lung, 24 de ore, în regim normal de viață, a acidității din esofag. Anterior, urmărirea se făcea staționar și nici nu ne justifica atît de obiectiv simptomatologia acestei boli destul de frecvente, cu urmări ducînd chiar la incapacitatea de muncă".

Nu numai tehnic, ci și tactic apar noutăți în abordarea diverselor afecțiuni. Astfel, prin colaborarea serviciilor Termografie și Chirurgie de la Institutul Oncologic, se urmărește un tratament cît mai complex al melanomului malign cutanat, un cancer al pielii foarte agresiv, cu metastaze rapide, îndeosebi cerebrale și hepatice. Conducătorul temei de cercetare este dr. Liviu Marta, investigațiile termografice fiind coordonate de dr. Gheorghe Mogoș. Unul dintre cei mai tineri membri ai colectivului, dr. Florin Radu, ne explică, în linii mari, despre ce e vorba : „Stabilirea tacticii chirurgicale și a întinderii operației se face în funcție de datele oferite de termograf. Respectiv, pe piele apare un fel de hartă a invaziei celulelor neoplazice, care dă dimensiunile intervenției chirurgicale. Ne folosim pentru aceasta de un sistem numit Prometheus, realizat împreună cu Institutul Politehnic, alcătuit dintr-un minicalculator MC 118 și un aparat ultrasensibil de măsurare a temperaturii cu o precizie de o sutime de grad. Perfecționarea sistemului se află continuu în atenția noastră, vizînd și adaptarea lui la alte tipuri de cancer".

Noutăți și la Institutul pentru Controlul de Stat al Medicamentului și Cercetări Farmaceutice, mai precis în cadrul Laboratorului de microbiologie, pe care le prezintă farmacista Carmen Popescu : „Pe lîngă activitățile noastre curente, cum ar fi controlul activității antimicrobiene și al sterilității medicamentelor, urmărim, tot mai mult și la parametri tot mai ridicați, determinarea activității antibioticelor în produse farmaceutice de tipul ovule, supozitoare, unguente, determinare făcută prin metoda difuzometrică, cercetăm acțiunea unor substanțe chimice nou sintetizate asupra diferitelor grupe de microorganisme și, de asemenea, stabilim parametrii de utilizare a produselor orale de tip pediatric. Avem în lucru secțiunea de microbiologie din ediția a X-a a Farmacopeei române, codul de lucru al tuturor medicilor și farmaciștilor sub aspectul metodologiei de folosire, compoziției, controlului și depozitării medicamentelor și materiilor prime. Ca noutate se înscrie și înființarea unor unități de microbiologie pe lîngă fabrici de antibiotice și oficii farmaceutice din toată țara".

Tot mai mult argumentată sub raport științific, medicina omului sănătos își are o serioasă concretizare în latura ei recuperatorie, așa cum o dovedesc realizările de la Institutul de Balneologie. La cîteva dintre ele se referă medicul cercetător Luminița Sidenco : „Cu mijloace ieftine, accesibile, mai ales naturale, medicina recuperatorie acționează asupra îmbolnăvirii în toate fazele ei. Concret, în colectivul din care fac parte, condus de prof. dr. Nicolae Telechi, studiem acum importanța talazoterapiei în diverse profilaxii, în special profilaxia primară la copii și tineri. Colaborăm cu Clinica de nutriție și boli de metabolism în tratarea diabetului zaharat prin folosirea apelor sulfuroase. În ceea ce mă privește, am început să cercetez o metodă de recuperare neurologică, electromiografia, pe care doresc s-o aplic la bolile neurologice".

...Studii, căutări, împliniri — muncă rodnică datorată și tinerilor apărători ai sănătății. Confruntate și evaluate cu exigență și competență în reuniuni științifice precum recenta Sesiune privind metode și tehnici noi în cercetare, diagnostic și tratament, inițiată de Comitetul organizațiilor U.T.C. din unitățile sanitare, rezultatele acestei munci își află deplina validare în fiecare nouă biruință a vieții la care și ele contribuie.

FLORIN ANTONESCU

JUDEȚELE PATRIEI
impetuoasă dezvoltare pe coordonatele civilizației și progresului

MUNCĂ ÎNFRĂȚITĂ, LA TEMELIA UNOR MARI IZBÎNZI

Noua biografie a județului Harghita, ca de altfel a tuturor județelor patriei, numără doar două decenii, perioadă de timp care concentrează într-însa evenimente de cea mai mare însemnătate, realizări și împliniri fără precedent. „Eram proaspăt absolvent de facultate, își amintește profesorul Petre Coțofas, și retrăiesc cu emoție momentul primei întîlniri de lucru a conducătorului iubit al partidului cu oamenii meleagurilor harghitene. Aici, în parcul orașului Miercurea Ciuc, împodobit din acea zi cu un pom sădit de cel care avea să devină un statornic prieten și călăuzitor al oamenilor din părțile noastre, a avut loc o mare, o impresionantă adunare populară. Și parcul în care ne aflăm rămîne singura mărturie a orașului de atunci. Căci tot ceea ce a fost în apropiere, o adunătură de case și clădiri vechi, modeste, nu mai există. În locul lor se înalță centrul administrativ, iar în jurul lui, asemenea copacilor ce înconjoară arborele-simbol al renașterii județului, s-a ridicat o pădure de blocuri și unități economice care recomandă azi municipiul-reședință al județului drept un puternic centru industrial, cultural, turistic al țării".

Tot ca despre un început de drum, un drum spre înaltele titluri de Erou al Muncii Socialiste și Erou al Noii Revoluții Agrare, își amintește de prima vizită a secretarului general al partidului, tovarășul Nicolae Ceaușescu, și inginerul Geza Csilag, de la C.A.P. Sînmărtin. Spunem prima vizită, deoarece, așa cum este cunoscut, dialogul cu țara, cunoașterea pulsului vieții acestei lîngă inima ei s-au statornicit ca o practică în activitatea președintelui României socialiste. După acea de neuitat primă vizită, și în județul Harghita au urmat numeroase alte vizite de lucru și fiecare dintre ele a marcat un nou salt spre civilizația de astăzi.

„Dezvoltarea industrială a județului Harghita, ca a tuturor județelor României socialiste, spunea tovarășul Nicolae Ceaușescu, cu prilejul unei vizite de lucru, demonstrează cu putere felul în care se realizează în viață hotărîrile partidului de a asigura dezvoltarea rapidă a tuturor județelor, ca o condiție a ridicării bunăstării poporului, a egalității în drepturi între toți cetățenii patriei noastre, fără deosebire de naționalitate".

Cadrul propice manifestării deplinei egalități în drepturi s-a asigurat în județul Harghita prin crearea unei puternice și bogate zestre tehnice, umane și edilitare. În cei 20 de ani care au trecut de la noua împărțire

JUDEȚUL HARGHITA

administrativ-teritorială, momentul de referință pentru începerea unei judicioase repartizări a forțelor de producție și dezvoltării echilibrate a tuturor zonelor țării, suma eforturilor depuse de stat în această direcție se cifrează în acest județ la peste 32 miliarde lei. Dintre acestea, aproape 80 la sută au fost destinate creării noilor unități industriale și dezvoltării lor, proporțional repartizate, în toate orașele și în viitoarele centre urbane. Ele se regăsesc în puternicele platforme industriale de la Miercurea Ciuc, Odorheiu Secuiesc, Cristuru Secuiesc, Toplița, Gheorgheni, în modernizarea vechiului centru siderurgic Vlăhița, a Întreprinderii miniere Bălan și altele. Semnificația lor o găsim în cifre de 16 miliarde lei care reprezintă valoarea producției globale obținute la nivel de județ în anul 1987. Luînd ca termen de comparație valoarea aceleiași producții în anul înființării județului, asistăm la o creștere de peste 7 ori. Realizăm de fapt că în județul de la izvoarele Mureșului și Oltului s-au înregistrat cele mai înalte ritmuri de dezvoltare din țară. În cadrul acestei dezvoltări, o impetuoasă dinamică a cunoscut industria constructoare de mașini și de prelucrare a metalelor care reprezintă în prezent 24,4 la sută din volumul total al producției. Au apărut produse noi, între care rețin atenția : oțelul brut, tractoarele pe șenile, firele de lînă și tip lînă, firele de bumbac și tip bumbac, tricotajele, matrițele, mașinile-unelte de prelucrat metale prin așchiere, utilajele tehnologice pentru industria metalurgică, produse ale industriei electrotehnice.

Întreprinderea de tractoare pe șenile din Miercurea Ciuc, Întreprinderea de matrițe și piese din fontă din Odorheiu Secuiesc, Întreprinderea de utilaje și piese de schimb, Întreprinderea de stofe de mobilă, Întreprinderea metalurgică Gheorgheni, Întreprinderea de oțeluri speciale forjate Cristuru Secuiesc, întreprinderile de tricotaje Miercurea Ciuc și Toplița, Întreprinderea de ață și filatura din Odorheiu Secuiesc, Întreprinderea de filatură și lînă pieptănată din Miercurea Ciuc, întreprinderile de prelucrare a lemnului din Odorheiu Secuiesc și Gheorgheni și altele al căror număr (de unități și capacități noi date în funcțiune în ultimele două decenii) se apropie de 70, întregesc peisajul industrial al județului.

Un peisaj în care, ca un element esențial al egalității în drepturi a tuturor cetățenilor patriei, fără deosebire de naționalitate, se afirmă un puternic detașament de muncitori, maiștri, ingineri, tehnicieni care astăzi reprezintă 70 la sută din totalul personalului muncitor, față de numai 30 la sută în 1968.

Edificatoare sînt eforturile ce se fac, și convingătoare reușitele, în direcția perfecționării continue a calității oamenilor și muncii. La sfîrșitul anului 1987, ponderea produselor realizate la nivel calitativ mondial a fost de 67 la sută, existînd condiții ca în 1988 acestea să depășească 82 la sută. În localități fără tradiție industrială s-au format colective capabile să răspundă noilor exigențe impuse de stadiul actual de dezvoltare a științei și tehnicii mondiale. Produsele realizate de oamenii muncii harghiteni sînt solicitate în peste 50 de țări din lume. Ca urmare a audienței de care se bucură produsele harghitene pe diverse piețe, valoarea producției destinate exportului crește în acest an cu 72,9 la sută față de anul precedent.

Nu mai puțin spectaculos este saltul făcut de agricultură. Producția agricolă a crescut în acest răstimp de 3 ori. Zestrea tehnică a agriculturii s-a îmbogățit substanțial, revenind astăzi 56 ha teren arabil pe un tractor, față de 161 ha în 1968 ; peste 43 000 ha au beneficiat de lucrări hidroameliorative, eforturi ce s-au concretizat în anul trecut în obținerea pe ogoarele harghitene a celei mai mari producții de cereale din istoria locurilor, fapt ce a permis livrarea suplimentară la fondul de stat a peste 19 000 tone grîu și secară, 6 000 tone ovăz, 2 300 tone în pentru fibră și alte produse.

„Noi, tinerii, ne spune Gyöngyver Orban, primul secretar al Comitetului municipal Miercurea Ciuc al U.T.C., trăim responsabile sentimente de mîndrie și angajare patriotică văzînd ceea ce s-a înfăptuit, participînd cu tot elanul și entuziasmul specific vîrstei la ceea ce se înfăptuește. Am asistat, copii fiind, la o operă de construcție care a schimbat din temelii fața județului și chiar modul de gîndire a locuitorilor. Astăzi știm că tot ceea ce s-a construit, ceea ce ne asigură confortul unei civilizații înaintate s-a realizat prin munca înfrățită a tuturor cetățenilor pentru materializarea politicii partidului nostru. Înfăptuirea acestei politici a însemnat și în județul în care trăim și muncim dezvoltarea impetuoasă a forțelor de producție, ridicarea standardului de viață, a nivelului de cultură și confort. În acest context, dragostea pentru muncă, pentru înflorirea meleagurilor natale se identifică în sufletele noastre cu nețărmurita dragoste pentru patria comună pe care urmînd neabătut îndemnurile ilustrului cetitor de țară nouă, tovarășul Nicolae Ceaușescu, o vom înălța mereu pe noi trepte de progres și civilizație".

Argumentul angajării plenare a tinerilor din județul Harghita în efortul colectiv pentru înfăptuirea programului partidului de edificare multilaterală a patriei socialiste este evident. Pentru ei, pentru acești tineri, s-au creat în anii la care ne referim aproape 55 000 locuri de muncă ; pentru ei s-au construit 24 școli cu aproape 230 săli de clasă, peste 200 cabinete, peste 200 laboratoare și ateliere școlare. Din cei 21 000 elevi cuprinși în învățămîntul liceal, covîrșitoarea majoritate frecventează licee industriale și agroindustriale. Pentru ei ființează în municipiul Miercurea Ciuc un institut de învățămînt superior cu facultăți în domeniul automobilelor și tehnologiei construcțiilor de mașini. Și lungul șir al argumentelor ar putea continua pentru că glorioasa epocă a dezvoltării patriei noastre, căreia i-am dat, cu aleasă mîndrie patriotică, numele celui mai iubit fiu al poporului, tovarășul Nicolae Ceaușescu, a însemnat și pentru județul Harghita, ca pentru toate județele țării, timpul unor profunde mutații în toate domeniile vieții sociale.

MIRCEA BORDA

REPORTAJUL NOSTRU

INESTIMABILA ȘANSĂ DE A CREA LUCRURI CARE SĂ DUREZE

În urmă cu 41 de ani, a luat ființă primul institut de proiectări din țară ; era al Căilor Ferate, pe atunci cu 250—300 de oameni, acum cu peste 1 000 și cu o activitate foarte complexă, începînd de la terasamente de pămînt și pînă la poduri și suprastructuri. Așa se face că a crescut nu numai numărul specialiștilor, dar și cel al profilurilor, cuprinzînd toate ramurile de activitate care se întîlnesc la calea ferată : construcții de linii, de stații, poduri, tuneluri, „lucrări de artă", cum se numesc, în general, precum și numărul specialiștilor din domeniile centralizare-semnalizare bloc automat, electrificare, utilaje și tehnologii industriale.

Am stat de vorbă cu directorul adjunct tehnic Constantin Preoteasa, tocmai într-o zi de sărbătoare pentru interlocutorul meu : împlinea 59 de ani și biroul său era plin cu flori de primăvară, „din acești 59, 34 sînt ani de muncă ; toți la calea ferată ; iar 29 numai în acest institut". Care e cel mai frumos tunel din țară și cel mai frumos pod ?. I-am întrebat. „Tunelurile... nu prea se văd. Doar portalurile de la intrare și ieșire : strădania noastră este de a crea o ambianță cu mediul înconjurător. În privința podurilor, adînc cuprins în inima mea, rămîne al lui Saligny, o dantelă de fier aruncată peste Dunăre ; iar alături de el, aproape, podul nostru. N-am mers pe imitație, ci pe o linie modernă, de actualitate, adecvată sarcinii — căci podul vechi are numai o linie de cale ferată, pe cînd al nostru, două, plus patru benzi de șosea. Oamenii vor spune ba de unul, ba de altul că ar fi mai frumos. Oricum, le stă bine împreună, ca două semne magnifice din două secole apropiate".

Despre podurile dunărene se știu multe, s-a scris mult. Spre sfîrșitul anului 1987, în prezența secretarului general al partidului, tovarășul Nicolae Ceaușescu, s-e inaugurat complexul de poduri dunărene dintre Feteești și Cernavodă, care cuprinde două construcții mari : podul de peste brațul Borcea și cel de peste Dunăre, de la Cernavodă. Amîndouă au linie dublă de cale ferată și autostradă cu patru benzi de circulație, amîndouă sînt situate în apropierea vechilor poduri concepute de inginerul român Anghel Saligny (a căror durată de funcționare se apropie de limita prevăzută în normă). Capacitatea liniilor ferate magistrale București—Constanța nu mai e acum strangulată, trenurile nu mai trebuie să se aștepte unul pe altul în dreptul celor două traversări peste Dunăre și peste Borcea ; fluxul continuu este asigurat !

„Generația mea a avut marea șansă de a avea lucrări de artă importante și pe o perioadă foarte lungă", mi-a mai spus constructorul de poduri Constantin Preoteasa. „Am început activitatea în '54, după 10 ani de la război, erau multe de făcut la Calea Ferată. Întîi, să reparăm liniile și podurile vechi și deteriorate, apoi dublarea unor linii, electrificarea altora. Au urmat podurile dunărene noi. E mult de lucru și ne bizuim aici, în institut, atît pe cadrele vechi, cu experiență multă, cît și pe cele tinere, cu mai mare entuziasm. De altfel, la noi e deja o tradiție ca inginerii vîrstnici să se preocupe de pregătirea schimbului de mîine. Și rezultatele se văd ! Preluarea sarcinilor de la o generație la alta se face fără nici un fel de problemă, ca o lege a firii, cei tineri dobîndesc și ei deprinderea de a rezolva ce au de rezolvat fără dădăceală, cu independență și încredere în forțele proprii. Poate de asta avem cu toții rezultate foarte bune în muncă".

Sarcinile prioritare privind reducerea consumurilor de materiale deficitare scumpe — precum oțel, ciment, cabluri, cupru — și economisirea energiei l-au mobilizat pe specialiștii institutului, mereu în căutarea de soluții noi, pentru a oferi constructorului posibilitatea realizării unor productivități cît mai ridicate. Un domeniu de mare actualitate : crearea de linii de cale ferată pentru transportul cărbunelui din zonele de extracție spre marii consumatori, căci cel mai eficient și economicos rămîne tot drumul de fier ! Astfel s-a construit și s-a dat în exploatare, în 1986—1987, linia Băbeni—Berbești—Alunu, în bazinul minier dintre Rîmnicu Vîlcea și Horezu, iar în prezent se lucrează la linia Albeni—Securi—Alunu, amîndouă de o mare dificultate tehnică, ținînd în vedere zona de pămînt instabilă, pentru care sînt necesare soluții ingenioase ; multe lucrări de artă, poduri, viaducte, au înălțimi foarte mari, de 50—60 m, nemaiîntîlnite pînă acum în practica românească.

O altă lucrare importantă, efectiv în lucru, este electrificarea liniei Suceava—Beclean, prin care se va face o mare economie de carburanți, înlocuindu-se tracțiunea Diesel cu cea electrică ; lucrări asemănătoare sînt în stadiul de proiectare. Alte preocupări sînt legate de efectuarea unor recorduri de cale ferată pentru importante unități industriale din țară ; sau de sistematizarea și modernizarea Capitalei : în multe zone ale Bucureștiului există căi ferate care deservesc mari unități industriale și care trebuie dezvoltate și modernizate în sensul subordonării lor procesului de sistematizare a Capitalei. O bună parte din capacitatea Institutului este rezervată urmăririi execuției pe teren a lucrărilor proiectate : respectarea tuturor indicatorilor prevăzuți în proiect, obținerea unor lucrări de calitate ; și aici sînt foarte multe probleme, motiv pentru care specialiștii proiectanți C.F.R. participă la toate fazele de recepție ale lucrărilor. Pe lîngă aceste sarcini mari sînt și altele mai mici, curente, vizînd îndeosebi întreținerea rețelelor de cale ferată.

După ce am cunoscut bine munca specialiștilor de la Institutul de proiectări Căi Ferate, mi-am dat seama că reproșul inginerului proiectant specializat în construcții industriale, Paul Tăuze, era întemeiat : „Se scrie foarte multe despre marile construcții feroviare, despre constructori în special, ignorîndu-se însă cei care le-au proiectat... Rîndurile de față se vor tocmai o reparație a acestei — uneori superficiale — priviri aruncate asupra muncii unor oameni fără de care podurile cu care ne mîndrim atît și drumurile cu care ne mîndrim n-ar fi existat niciodată !

CAROLINA ILICA

Brigada „Scînteii tineretului" transmite din județele Giurgiu și Teleorman

ÎN BĂTĂLIA PENTRU RECOLTE RECORD, FIECARE ZI, FIECARE ORĂ SÎNT IMPORTANTE!

Aprilie, capricios, te obligă să asculți, în fiecare dimineață, buletinul meteorologic. Orice încercare de ghicire a zilei următoare după ceea ce s-a întîmplat cu o zi înainte este sortită unei dezamăgiri. Dacă pentru noi, bruștele schimbări de ton — de la plus 20° C, la lapoviță și vînt care te pătrunde pînă la oase — nu înseamnă decît o (ne)adecvare vestimentară, pentru cei ce lucrează în agricultură capriciile acestei luni, prin excelență nestatornică, reprezintă un adversar care le macină nervii. De aceea, fiecare zi bună de lucru concentrează efectivele și eforturile oamenilor. Cu adevărat, ca într-o veritabilă campanie, oamenii sînt presați de timp și de vreme (și nu-i un simplu joc de cuvinte). Timpul, parafrazăm noi, înseamnă recoltă! Am pornit în raidul nostru după cîteva zile cu soare. Dar în ziua documentării noastre, cerul a amenințat mereu și vîntul a învolburat norii în fel și chip. Abia spre lăsarea întunericului s-a revărsat ploaia. Aspră și neîndurătoare pentru cei ce-au întîrziat. Bună și mîngîietoare pentru cei găsiți cu treburile încheiate (cu sămînța-n brazdă) sau aproape încheiate. În Cîmpia Burnazului, pe care am început s-o străbatem la prima oră a dimineții, campania se afla în fața ultimelor redute. Grele nu numai pentru că erau ultime. Cum erau oamenii pregătiți pentru zilele decisive ce urmează?

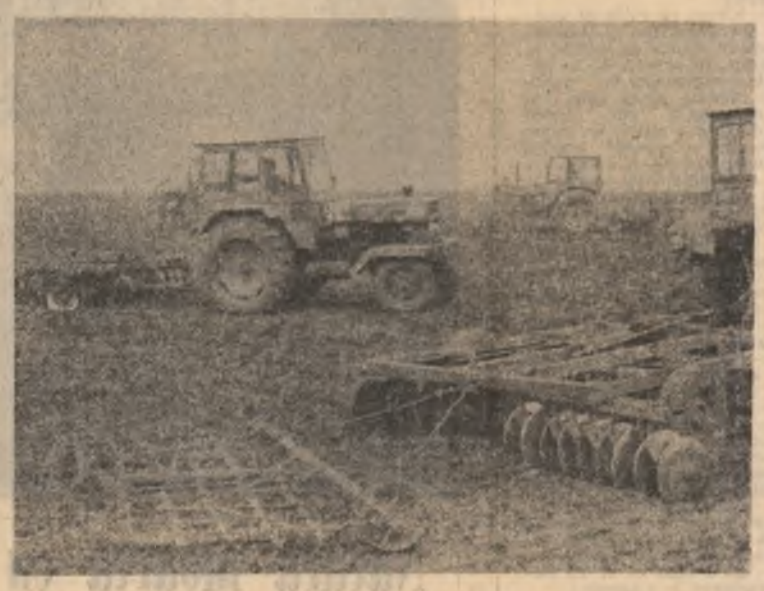

Toate sectoarele trebuie să producă echilibrat!

Dacă ne aflăm pe o parcelă unde se însămînțează soia, desigur că subiectul de discuție trebuie să fie acesta. Așa încît nici nu apucăm să formulăm prima întrebare, că inginerul Mihai Solomon, președintele cooperativei agricole din Bujoreni, județul Teleorman, se adresează directorului S.M.A., inginerul Mircea Iordan.

— Ne trebuie încă o semănătoare pentru soia. Am înțeles că la Drăgănești au încheiat lucrarea. Ca să nu mai pierdem o zi cu transformările semănătorii de porumb, vă rugăm să transferați utilajul de la Drăgănești.

Părțile se pun de acord. Revenim la întrebările de actualitate.

— *Deci, ce ați însămînțat în această primăvară?*

— 160 ha cu in, 60 ha cu sfeclă de zahăr, 250 ha cu floarea soarelui, 20 ha cu furaje, 10 ha cu soia, din 150 ha planificate, 50 ha cu fasole care urmează, 430 ha cu porumb și am plantat 10 ha cu varză timpurie. Am folosit o structură adecvată de soluri și hibrizi, cu perioade de vegetație diferite, pentru eșalonare la lucrările de întreținere și recoltare. De asemenea, am urmărit respectarea asolamentului și a densităților.

— *Ce vă preocupă în prezent?*

— Lucrările viitoare!...

— *Adică?*

— Spre exemplu, la sfecla de zahăr. Am însămînțat 250 mii plante la hectar, pe terenuri fertilizate cu 50 tone gunoi de grajd la hectar. Cultura a răsărit, trebuie deci să trecem la rărit pînă la 100 mii plante la hectar. Datorită rezervei de apă din sol și modului cum am pregătit terenul, ne așteptăm însă și la o puternică invazie de buruieni și dăunători. Deci, imediat vom trece la efectuarea prașilelor mecanice și manuale, programate cîte trei pentru porumb, sfeclă și floarea soarelui.

— *Aveți dificultăți?*

— Trebuie să ne îndreptăm mai mult atenția spre cîteva zeci de hectare, dispersate în teritoriu, care prezintă un grad mai mare de umiditate datorită factorilor naturali. Pînza freatică este la suprafață, de aceea ar fi necesare o serie de lucrări de îmbunătățiri funciare mai de amploare. Este firească grija oricărui agricultor față de pămînt, așa încît vom aplica acele măsuri care să ne aducă maximum de recoltă.

— *Înțeleg că, de fapt, chiar dacă lucrările campaniei de primăvară s-au încheiat, ele într-un anumit fel continuă.*

— Tehnologiile actuale și exigențele față de producție te obligă practic la o activitate continuă, deci o campanie neîntreruptă. Cine nu înțelege aceste lucruri și așteaptă o zi sau două pentru nu-știu-ce îndreptare a vremii, practic pierde (conștient) din recoltă. Agricultura de azi înseamnă ordine și rigoare, disciplină și calitate, preocupare permanentă față de ceea ce se întîmplă în cîmp.

— *Ce să înțelegem prin organizare?*

— Detalii sînt multe, dar mă voi referi la cultura porumbului. Din 430 ha, am repartizat în acord global 100 ha cooperatorilor, 100 ha unor unități economice și 230 ha mecanizatorilor. Fiecare secțiune enumerată are specificitățile de aplicare a tehnologiei, deci probleme diferite de organizare a muncii. Aceste principii sînt adaptate pentru toate culturile și în legumicultură și în zootehnie. Toate sectoarele trebuie să producă echilibrat și greșește cel care își îndreaptă atenția numai spre o anumită cultură sau specie de animale.

GRIJILE UNUI PRIMAR TÎNĂR

Pentru un primar (pentru un primar care are o vechime doar de 7 luni!) campania de primăvară este la fel de importantă ca și toate celelalte probleme ale comunei. Eugeniu Ene, primarul de la Bujoreni, se află în faza în care caută a pricepe cît mai multe din mecanismele funcționării unei comune, căutînd, în același timp, să găsească un același limbaj cu oamenii locurilor. Experiența sa de — fost — prim-secretar al comitetului municipal Alexandria al U.T.C. îl ajută, desigur, în a se acomoda cu problemele organizatorice, dar mai rămîn destule necunoscute. Lăsăm deoparte problemele actualei campanii și zăbovim un pic asupra celorlalte aspecte ale activității comunei. Bujorenii se pot lăuda cu spiritul lor gospodăresc. Fiecare familie se ocupă de creșterea animalelor astfel încît planurile de contractări au fost depășite și la carne de bovine și la porcine și la ovine, ca și la lapte de oaie. Printre gospodari primarul îi enumeră pe Dumitru Căită, Ion Băcanu, Stan Căită, Marin Dineci, Petcu Tănase. Zootehnia este un punct forte și la C.A.P. unde se găsesc 650 de bovine și 1 500 ovine. Furajele au fost pregătite și strînse în cantități suficiente anul trecut, astfel încît, la jumătatea lui aprilie, mai sînt încă 150 t. Cele viitoare au fost deja semănate și șeful de fermă, Marian Spiridon, poate zice că, deocamdată, e liniștit.

Cum a lucrat atîta vreme cu tinerii, Eugeniu Ene nu-i poate uita pe cei de pe raza comunei unde este acum primar. În perioada vacanței a participat la cîteva acțiuni cultural-educative imprimîndu-le atmosfera și inițiativitatea acțiunilor tinerilor din industrie: cu concursuri de dansuri și recitări, realizate cu toată seriozitatea și avînd inclusiv juriu. Puțin reținuți la început, tinerii s-au lăsat apoi „furați" de idee și au participat cu mult entuziasm. E un început pe care primarul îl și vede continuat pentru că are o fată bună ca secretară a comitetului comunal al U.T.C. — Florina Băcanu. În rest, ce s-ar mai putea spune? Un primar aflat la început, este, se consideră într-o permanentă campanie.

ULTIMA ZI LA PORUMB

Inginerul șef al cooperativei agricole din Ghimpați, Ion Drăguțeanu, mai are cîteva luni pînă la pensie. Cu modestie însă nu vrea să recunoască faptul că este îndrăgostit de meserie pînă peste cap și nu încearcă bucurie mai mare decît cînd vede pămîntul muncit. Pare bizar, s-ar spune, dacă ne întîmpină cu zîmbetul pe buze și o poezie despre sat și primăvară, pe care, „neapărat trebuie să o spui cu sufletul". Ceea ce și face, chiar dacă noi, reporterii, ne-am arătat interesați despre cîte hectare au semănat, cîte tractoare sînt pe cîmp etc. etc. Nu ne-o spune direct că întrebările sînt puțin prea „aspre", dar nici nu afirmă că tocmai pentru aceste întrebări s-a trezit de dimineață cu un sfert de oră mai devreme.

— M-am gîndit, azi-noapte, că e bine să fiu înaintea mecanizatorilor pe această tarla pe care o însămînțăm cu porumb. Este ultima suprafață destinată acestei culturi. Chiar dacă poate voi ieși la pensie înainte de a se fi copt știuleții...

— Încercați un regret?

— Deocamdată... nu m-am gîndit!

Este totuși liniștit. Nu spune, dar este. La ferma nr. 1, unde se află parcela cu porumb ce se însămînța, tînărul Gigi Olteanu îl secundează în tot ceea ce face. Gigi Olteanu este șeful fermei și are în îngrijire 1100 ha, din care 150 ha cu grîu, 20 ha cu orz, 267 ha cu porumb, 40 ha cu sfeclă de zahăr, 100 ha cu fasole, 135 ha cu tutun, 154 ha cu furaje și 72 ha cu soia. Acum, deci, lucrează cu 14 discuri la pregătitul terenului și 5 semănători. Stă pe brazdă și urmărește calitatea la fiecare utilaj.

— Sînt în formație mulți mecanizatori tineri, ne spune tînărul șef de fermă, și este cazul să mai îndreptăm unele lucruri pe ici-colo. Exigența trebuie înțeleasă în adevăratul sens al cuvîntului, iar fără ordine și disciplină nu se poate concepe organizarea muncii.

Nu am vrut să fim indiscreți. Cuvintele se potriveau foarte bine firii inginerului Ion Drăguțeanu, care, zîmbind, s-a retras din discuție. Gigi Olteanu, „furat" poate de importanța momentului („semănatul este o lucrare fundamentală, căci cu el **începe** recolta!") se simțea obligat și răspunzător de tot ce se întîmpla în ferma lui.

— Pentru recoltele pe care ni le-am propus, densitățile de aproape 60 mii plante la hectar în cazul porumbului trebuie respectate întru totul. De altfel, tot densitățile le-am controlat și la cerealele păioase însămînțate în toamnă, iar stadiul lor de vegetație este excelent. Tovarășul inginer șef ne-a spus „dintr-un ochi" cît e la hectar, iar după ce am numărat am ajuns la aceeași concluzie.

— Acum o ploaie e foarte bună pînă în prașilă!...

Intervenția inginerului Drăguțeanu a venit „la fix". Totuși, primul pe tarla, înaintea mecanizatorilor, a fost el. După ce a mărunțit pămîntul cu mîinile și a călcat spre inima parcelei s-a gîndit exact la ceea ce trebuie făcut în această ultimă zi la însămînțatul porumbului.

Laudă mîinilor harnice

Cine-ar avea răbdarea să numere pînă la 10 000? Dar pînă la 1 milion? Mai nimeni. Dar mîinile acestor femei din Drăgănești-Vlașca „numără" cu grijă, migală și răbdare milioane de fire. Numai mîinile aspre, bătătorite de muncă pot purta cu atîta gingășie firele plăpînde ale răsadurilor.

ÎNTRE EXPERIENȚĂ ȘI PRIMELE EMOȚII

VALOAREA UNUI MINUT

Grea misie, misia de director de S.M.A. Mircea Iordan știe foarte bine acest lucru pentru că (și) acum primăvara mecanizatorii duc greul campaniei. Și cînd ai în primire și grijă calitatea lucrărilor din C.U.A.S.C. Drăgănești-Vlașca la campanie trebuie să te gîndești din iarnă. Îți desfășori forțele și-ți treci în revistă utilajele. Le cercetezi cu atenție și le pui „diagnosticuri". Le repari, le fortifici — cum s-ar zice — cu gîndul mereu la campania din primăvară. Și mai faci un lucru. Esențial pentru ceea ce va urma. Îți obișnuiești oamenii cu o disciplină ce n-admite nici măcar un minut întîrziere. Este o manie punctualitatea? Nici pe departe. El însuși de o corectitudine exemplară, Mircea Iordan — care a trecut multe campanii în viața lui — cere celor cu care lucrează să pretuiască fiecare minut. Lupta contra-cronometru a campaniei nu admite derogări de la disciplină. Nu l-am găsit, cum era și normal, la birouri, dar cineva ne-a spus: „A anunțat că la 12 vine". Îți puteai potrivi ceasul: la 12, Mircea Iordan venea din cîmp. Ne-a însoțit apoi (șofer și specialist totodată, gazdă și avizat cunoscător al locurilor). Conduce ca la o cursă de încercare a automobilelor (doar pe sub gheață n-a trecut cu mașina) și știe exact locurile unde sînt dispersate forțele mecanizatorilor. Ne lasă să ne facem treburile în timp ce el rezolvă, încearcă, propune soluții. Gîndește rapid și eficient. Fiecare minut contează, nu? Mai ales, acum în campanie!

ATÎT DE TINERI...

...încît erau la primele emoții. Normal: pentru prima dată arătau într-o campanie ce-au învățat la școală. Se numesc: Cristian Șerban (18 ani abia împliniți), Dănuț Piele (încă nu a făcut 19 ani), Constantin Gheorghe. Nu știam de prezența lor în formația lui Ilie Albu (modelul la care aspiră cei mai tineri) dacă șeful fermei 1 a C.A.P. Ghimpați — Gigi Olteanu — nu ne-ar fi atras atenția că are niște băieți tare buni. Abia la prima campanie, dar, după cum muncesc și după cum se încadrează în disciplina tehnologică, nu-i poți separa de cei cu experiență. Îi întrebăm cum se vede o campanie de la cei 18 ani ai lor? Sînt sinceri: ușor nu-i, se scoală la prima geană a dimineții, se culcă tîrziu, seara. Și, în acest interval, muncesc. Îi fotografiem la o discuție profesională. La fel de emoționați se arătau și în acel moment. Nu-i ușor să te știi privit de ochiul aparatului, dar s-au obișnuit ei cu campania...

EXAMENUL — LA VARĂ!

Și pentru inginera Stela Begu (șefă de fermă la C.A.P. Bujoreni) actuala campanie este prima din viața ei profesională. A venit astă toamnă la Bujoreni, cînd tractoarele pregăteau terenurile viitoarei recolte. Așa a intrat în meserie: supraveghind calitatea lucrărilor. Acum, își dă și mai bine seama dacă arăturile au fost sau nu bune. O găsim pe cîmp (pe o solă unde s-a început semănatul soiei). Și, pe cîmp, suflă un vînt aprig. Și-i frig. O întreb dacă nu regretă alegerea meseriei. Nu știa ce-o așteaptă, știa ce-nseamnă a munci în agricultură și deci, era în perfectă cunoștință de frumusețea și asprimea profesiei de inginer agronom. Cum a fost primită în sat? Ca în „Toamna bobocilor"? Nu chiar, zice Stela Begu, ceva mai realist. Ce-a învățat peste ceea ce a acumulat în timpul facultății? Modul de a lucra cu oamenii. Asta nu se învață în facultate! Și grija pentru producție. Nici asta nu se învață acolo! Din acest punct de vedere adevăratul ei examen se va purta la vară cu un examinator mult mai sever: tone la hectar. Pînă acum e bine, zice tînăra ingineră. Dar, mai e atîta „materie" de învățat!

Pagină realizată de ȘTEFAN DORGOȘAN, CONSTANTIN STAN, VALERIU TANASOF

O confirmare: legumele timpurii sînt foarte rentabile!

Interesul firesc față de producția legumelor timpurii se explică nu numai prin avantajele de ordin financiar care revin unităților producătoare, cu toate că acesta este un element foarte important între criteriile care determină și fundamentează desfășurarea proceselor tehnologice. Ca atare, ferma nr. 9 a Întreprinderii pentru Producerea Legumelor Uzunu, județul Giurgiu, există pe numai un total de 11 ha, din care un hectar de seră și 10 hectare amenajate pentru solarii, din care 5 ha cu încălzire. Șeful fermei, Gheorghe Marian, ne aduce la cunoștință că în anul trecut, pe această suprafață, s-a realizat o producție în valoare de peste 3 milioane, planul fiind îndeplinit în proporție de 139 la sută. Concret aici se produc răsaduri (în seră), iar în solarii tomate. Iată, acum este sezonul plin pentru producerea răsadului și livrarea lui spre beneficiari. Ferma nr. 9 a produs 1 milion răsaduri varză (cu 400 mii mai puțin decît planul), 200 mii răsaduri conopidă (față de un plan de 350 mii), 240 mii răsaduri gulioare (față de un plan de 110 mii), 650 mii răsaduri tomate timpurii și 720 mii răsaduri tomate vară, la care se adaugă 650 mii răsaduri vinete și 1 320 mii răsaduri ardei gogoșari. Beneficiarii sînt I.P.L. Uzun, Asociația economică Izvoarele, cooperativele agricole din Ghimpați, Schitu, Naipu și Mihai Bravu. Remarca, din punctul de vedere al producătorului, este că unitățile din Naipu și Ghimpați sînt restanțiere la preluarea a 120 mii răsaduri de varză, celelalte grafice de predare fiind însă respectate conform contractelor stabilite, iar lucrările tehnologice desfășurate se înscriu în programele acestui an. Ca atare, după încheierea activităților în seră la producerea răsadului se va trece în cîmp la plantat, pregătirile fiind realizate. Șeful fermei ne asigură de o producție timpurie, care va depăși 30 tone tomate la hectar, dar și de o eficiență economică cel puțin la fel de ridicată ca în anul anterior. Cu un amendament: **dacă ar fi existat și folia de polietilenă, necesară acoperirii celor 10 ha construite pentru a fi folosite ca solarii, acești indicatori de producție ar fi cu mult superiori! Pentru că amenajarea tehnologică neputînd fi folosită conform destinației inițiale se face o adaptare a producției timpurii după rigorile agroculturale din cîmp. Ceea ce este cu totul altceva!**

16 821

Aproape a devenit o imagine obișnuită să vedem pe șosele grupe de combine noi îndreptîndu-se, desigur, spre unitățile agricole de producție. Încerci chiar senzația unui sentiment tonic văzînd aceste cîrduri de corăbii roșii, pe care le vezi deja aliniate la marginea lanului de grîu în așteptarea verii, a secerișului. Cu inima plină de bucurie ne gîndim la noua pîine. Ba, mai mult, mai profund este atașamentul mecanizatorului față de combina pe care o primește, în dotare, îngrijind-o „ca ochii din cap", ca pe propriul copil, făcînd parte din ființa lui pînă la identificare. Iar constructorii de la „Semănătoarea" au adus cu fiecare model nou de combină nu numai perfecționări de ordin tehnic și productiv sau estetic, ci chiar în ceea ce privește „confortul" de lucru al mecanizatorului care, de ce nu am recunoaște-o, stă în cabină pe timp de vară în plin secerș peste 10 ore, cu atenția încordată atît spre lan, cît și spre bunul mers al motorului, al subansamblelor care prefac spicele în boabe aurii, bune de dus direct la moară. Față de toate aceste lucruri adevărate, ne-a surprins imaginea acestei combine, la fel de nouă, dar la fel de abandonată pe șosea, în apropierea morii din Ghimpați, județul Giurgiu, pentru motivul simplu și evident al unei banale pene de cauciuc (roata mare stînga față). Ce s-ar întîmpla dacă mijloacele mobile rămase în pană ar fi abandonate fie și pentru o zi? Experții în materie au stabilit că pur și simplu ar fi blocate șoselele, afectîndu-se serios circulația rutieră. Sub cabină era notat cu cretă un număr, 16 821, din care nu putem afla mare lucru. Prin preajma locului nimeni nu-și revendica dreptul asupra combinei. Un hîtru de prin apropiere s-a exprimat sec: „un maldăr de bani aruncați în bătaia vîntului!"

Prea mult soare strică... panourile solare?

Panourile solare, elemente tehnice de curînd apărute și extinse pe meridianele lumii în căutarea surselor energetice neconvenționale sînt utile în toate domeniile vieții economico-sociale. Un pic de soare pus la treabă care, desigur, aduce multiple avantaje pe care nu le enumerăm aici. Calculele de eficiență și cele ecologice au demonstrat numeroasele beneficii ale acestei tehnologii. Deci, dacă vom găsi panouri solare în curtea unui S.M.A. (Ghimpați, în cazul de față!), nu trebuie să ne minunăm. Din aproape în aproape aflăm că nu se produc aici, ci au fost aduse aici ca mijloc de producție. Deci trebuiau montate și puse în folosință încă de acum un an în scopuri „domestice": să încălzească apa și spațiile unde își desfășoară activitatea mecanizatorii! Dar nu s-a întîmplat așa! Drept pentru care le-am fotografiat. Atît. Am întrebat totodată ce se întîmplă cu stațiile de radio (emisie-recepție). Sînt 8 la număr și am fost asigurați că au funcționat pînă anul trecut, cînd s-au defectat (curios, toate deodată!). De atunci se așteaptă intervenția unei unități — I.R.U.C. București — care zice-se că nu vrea să le repare. E greu de crezut că numai instituția respectivă e vinovată. Mai mult decît această concluzie nu credem că mai sînt necesare alte precizări.

SĂ DISCUTĂM DESPRE ▪ TINEREŢE. EDUCAŢIE. RĂSPUNDERI

tinereţe educaţie răspunderi

Principalul educator — munca

CÎND EŞTI TÎNĂR ŞI AI UN IDEAL, TRECI PESTE GREUTĂŢI!

Convorbire cu GHEORGHE SUCIU,
director adjunct în direcţia de organizare şi control a Ministerului Transporturilor şi Telecomunicaţiilor

— Însăşi titulatura — „Ministerul Transporturilor şi Telecomunicaţiilor" sugerează o arie de acţiune dintre cele mai vaste pentru specialiştii care muncesc în acest domeniu...

— Avem sarcina de a asigura nevoile de transport ale economiei naţionale; asigurăm şi deplasarea cetăţenilor patriei ; tot prin intermediul nostru, se transmit emisiunile de radio şi televiziune, comunicaţiile telefonice. Avem şi drumuri — dar numai interjudeţene, în întreţinerea noastră şi reţeaua de drumuri naţionale. Sîntem puternic integraţi în viaţa economică a ţării. Şi, fireşte, nu ne scapă nimic din ceea ce înseamnă deplasare !

— Un domeniu foarte frumos ! Fiecare cetăţean beneficiază de serviciile dumneavoastră.

— Măcar o dată pe an, cînd se deplasează în concediu ! Dar se poate şi de cîteva ori pe zi : primeşte o scrisoare, vorbeşte la telefon, ascultă o emisiune radiofonică... Cel mai important domeniu al nostru este însă transportul feroviar, principalul mijloc de transport din România fiind trenul.

— Călătorind pe calea ferată, aţi fost curios, atent, bănuiesc, la discuţiile oamenilor legate tocmai de... trenuri. Ce spun ei ?

— Deşi sînt unele greutăţi, pasagerii noştri îşi pot potrivi în cele mai multe cazuri ceasul după tren. Pentru a asigura condiţii de călătorie la nivelul exigenţelor impuse de stadiul la care ne găsim, facem eforturi pentru a întreţine corespunzător fiecare vagon, atît din punct de vedere tehnic, cît şi al curăţeniei ; dar sînt şi cazuri în care — şi o spun cu regret — publicul călător nu respectă acest efort al nostru, în sensul că nu păstrează curăţenia din compartiment, mai mult, chiar deteriorează mobilierul. Îmi vin acum în minte două exemple : vagoanele de clasă aveau lampă de carte, aveau, dar nu prea mai au, pentru că, pur şi simplu, unii călători au furat becurile, chiar au rupt lămpile; apoi: chiar la clasa I, sînt călători care aruncă pe jos mucurile de ţigară, stingîndu-le cu piciorul, arzînd linoleumul care arată pe urmă de parcă ar avea numai cicatrici.

— O muncă de care alţii îşi bat joc... Ce s-ar putea face, totuşi ?

— Avem o metodă la îndemînă : de a aplica prevederile legii, de a amenda. Dar adevărata soluţie ar fi una mai simplă : întreprinderile care au navetişti să ne sprijine efectiv, să prelucreze aceste cazuri în cadrul colectivelor de muncă ; noi îi invităm să vadă trenurile în staţiile terminus !

— Eventual, şi la plecare, cînd sînt revizuite şi curăţate... Cînd am stat de vorbă, mai la început, înainte de a-mi deschide carnetul de reporter, am aflat că sînteţi, de baştină, dintr-o zonă a ţării unde există un mare respect atît pentru păstrarea tradiţiilor, cît şi pentru munca omului...

— Da, sînt din Maramureş, de lîngă Baia Mare. Ai noştri au muncit toată viaţa şi din greu — nu vreau să supăr pe nimeni ! — poate şi de asta preţuiesc munca celorlalţi.

— Am reţinut şi faptul că sînteţi absolvent al Institutului Politehnic. Facultatea de Transporturi, cum de aţi făcut această alegere ?

— În '44, tatăl meu a murit; eram patru fraţi. A fost nevoie să trec, licean fiind, de la învăţămîntul de zi la fără frecvenţă ; în clasele a X-a şi a XI-a munceam şi învăţam, învăţam şi munceam. S-a întîmplat să lucrez la Întreprinderea de expediţii şi camionaj C.F.R. din Baia Mare, nou înfiinţată; am cunoscut astfel detaşamentul feroviar. Era la gară o bibliotecă de specialitate foarte bogată, unde am citit multe cărţi cu care m-am reîntîlnit la Bucureşti, la facultate...

— N-a fost greu să faceţi două lucruri : şi muncă şi învăţătură ?

— Prin faptul că le-am făcut pe amîndouă, înseamnă că nu mi-a fost greu. Cînd eşti foarte tînăr şi îţi propui un ideal, treci peste toate. Nu că n-ar fi greu, dar nu simţi greul.

— Şi după studenţie...

— Am muncit în Simeria-triaj, la Petroşani, la Curtici... Şi la Timişoara, unde am cunoscut-o pe nevastă-mea, o moaţă aprigă şi dintr-o bucată.

— Aveţi un băiat mare ; maramureşean sau moţ?

— Am vrut să fac un maramureşean, dar a ieşit totuşi un moţ ! Întîi că se numeşte Horea... Bunicul lui dinspre mamă, adică socrul meu, e din Apuseni ; ajutîndu-ne foarte mult în creşterea băiatului, feciorul nostru ştie multe lucruri despre Avram Iancu, Horea, Cloşca şi Crişan... Acum îşi face armata... E şi student la electronică, la seral ; o să muncească şi o să înveţe...

— El, pe timpul facultăţii, ca dumneavoastră în timpul liceului !

— Numai că valoarea muncii are astăzi alte dimensiuni. Oamenii dispun de utilaje, de aparate, de ce nu?, de un calculator electronic, iar bunurile produse (altfel spus, valoarea-minut) sînt foarte mari. Deci a pierde un minut înseamnă a pierde această valoare. De aici şi necesitatea de a pregăti noile cadre de aşa manieră încît să nu aibă ezitări în activitate, să nu rebuteze nimic ; asta presupune să ştii foarte bine şi foarte exact ce ai de făcut !

— Din acest motiv fiul dumneavoastră a dat examen la electronică ?

— Şi de asta ! Dar mai sînt şi altele !

— De pildă, faptul că şi tatăl a lucrat la Centrul de calcul electronic, nu ? Parcă aşa am reţinut...

— Aşa am ajuns eu în Bucureşti, se recrutau oameni pentru Centrul de calcul electronic; calea ferată a ţinut întotdeauna pasul cu noul ; era printre primele centre electronice înfiinţate la noi în ţară şi am avut şansa să mă număr printre cei admişi.

— Ce a adus cu el un maramureşean în Capitală ?

— Respectul faţă de fiecare om în parte; pentru neam, pentru familie ; încredere şi cinste... Pe la noi uşa nu se încuia niciodată, puneai mătura în uşă cu coada în jos, şi asta însemna că nu eşti acasă ; te îngrijeai astfel şi de timpul vecinului — ori al străinului — îl avertizeai de departe să nu mai piardă vremea pînă la casa ta. Ţăranul ştie să se chibzuiască în toate ; mi-aduc aminte, cînd eram mic, se spuneau pe la noi multe vorbe cu înţeles, de care noi, copiii, ne temeam; de pildă „dacă laşi cuptorul gol, n-o să-ţi crească dinţii frumoşi"; numai ce scotea mama pîinea din cuptor şi noi ne repezeam să-l umplem cu lemne, aşa că erau gata uscate pentru coptul următor ; în termeni moderni, valorificarea căldurii reziduale ! Noi, astăzi, tocmai asta facem: ne străduim să valorificăm, să economisim, să chibzuim totul cît mai bine, ca un ţăran înşcolit la practica veacurilor şi mileniilor !

CAROLINA ILICA

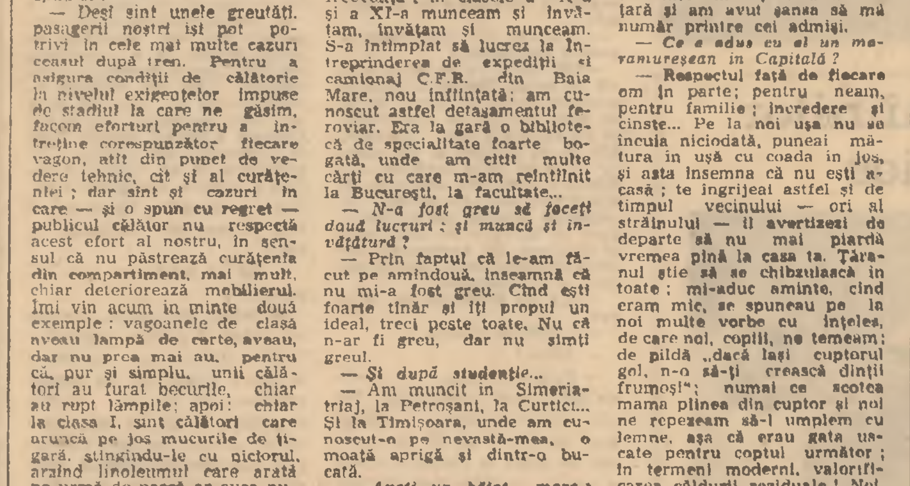

Natură moartă cu fum de ţigară

FOILETON

Sună deşteptătorul dar îi este greu să deschidă ochii fiindcă îl dor. Cu cap cu tot. Tuşeşte aşa, cu ochii închişi, o bucată de vreme, apoi bîjbîie cu mîna pe noptieră. Nu mai apucă să prindă din zbor scrumiera care se sparge pe covor într-un nor de scrum împănat cu mucuri nu tocmai parfumate. Caută în continuare, cu ochii abia mijiţi, pe jos, pe sub pernă, în papuci, sub covor şi găseşte pachetul mototolit în buzunarul de la piept al pijamalei. Aprinde o ţigară şi, în sfîrşit, tuşeşte eliberat. Tuşeşte de-şi rupe coastele dar e fericit, e olimpian, bălăcindu-se în vălătucii de fum care tocmai extermină cu sîrguinţă resturile de oxigen din încăpere, rămase ca prin minune de aseară. Cînd începe să miroasă a filtru ars, stinge ţigara şi iese în bucătărie unde mai aprinde una ca să nu stea degeaba pînă fierbe lichidul negricios din ibric. A treia ţigară o aprinde în baie, la bărbierit. În treacăt, încearcă intonarea unei cavatine, dar sunetul iese dogit ca un Şaliapin de 79 pus pe 33. Aşa că strînge gura în jurul ţigaretei şi îşi examinează ochii cam roşii (cu pungi cît buzunarele de canguri) dînd o combinaţie de culori destul de armonioasă cu pielea feţei care, de cîtiva ani încoace a început să împrumute nuanţa scrumului. În aşteptarea liftului e bine venită a patra ţigară, astfel încît cele două bătrînele cu care coboară împreună ies din cuşca strîmtă aproape asfixiate, jurînd că de acum înainte vor circula cale de zece etaje numai pe scări. Pînă soseşte autobuzul intră în funcţiune al doilea pachet. Scrutînd lumea prin perdeaua romantică a fumului se gîndeşte cu melancolie la cele douăzeci de minute în care nu va putea fuma. Dar, ce noroc, găseşte loc chiar pe scaunul din spatele şoferului, iar şoferul pufăie de zor. Inhalează satisfăcut efluviile care ies pe lîngă paravanul de sticlă şi nu poate să înţeleagă de ce strîmbă din nas cetăţeanca sprijinită comod cu o mînă de sarsana, cu cealaltă de spătarul scaunului pe care stă el. Eh, aşa sînt femeile, îţi caută nod în papură cu orice preţ. Că şi nevastă-sa : „Dragă, nu mai pot să suport fumul ăsta, îmi provoacă rău de avion. Plec la mămica pînă nasc copilul. După aceea mai vedem..." Ifose femeieşti. Ei, dar cînd o veni copilul (şi va fi precis băiat) au să se îngroaşe rîndurile sexului tare din casă, n-au să se mai lase ei oropsiţi aşa, pe nedrept.

La slujbă, eroul nostru aleargă cît îl ţin picioarele pe scări în sus, nu fiindcă l-ar mistui dorul de muncă, ci fiindcă abia aşteaptă să se aşeze la birou unde se poate fuma în tihnă o ţigară. Aici e cu totul altă atmosferă. Cele două colege cu forme rubensiene s-au hotărît să devină boticelliene şi fumează şerpeşte. E drept că Neluţu Copac — singurul care îi face de ruşine fiind abstinent — îşi calculează bilanţurile mai mult pe coridor dar, ce să-i faci, majoritatea iese învingătoare !

Ieri, cînd a fost la doctor să i se plîngă că-l ţine ceva pe la plămîni, acesta l-a spus (cu ţigara atîrnînd şugubăţ în colţul gurii) : „Dom'le e cazul să te laşi de tutun. Ai să faci o frumuseţe de cavernă !" Glumeţ doctorul, are poante pe cinste ! Aşa că s-a mai gîndit puţin şi şi-a dat seama că nu de la fumat venea durerea, ci de la cele zece ghivece pe care le-a cărat ieri la ghena. Că se uscaseră toate florile din casă. Habar n-are de ce. Ciudăţenii de-ale botanicii.

În pauza de prînz, Cici şi Nuţica „mănîncă" melancolice cîte o ţigară privind — fără să-i vadă — pereţii înnegriţi de fum. El, solidar, mănîncă acelaşi lucru. După aceea îi ustură stomacul la unison. E din cauza oboselii — se consolează mai aprinzîndu-şi cîte o ţigară. Prin fumul albastru, totul se vede roz.

GABRIELA HUREZEAN

Permanenţa spiritului revoluţionar

NELINIŞTEA NOULUI

Cînd ţi se vorbeşte despre un om, încerci, involuntar aproape, să-ţi faci în minte şi un portret al său, un fel de portret robot dacă vreţi, căutînd cuvintelor pe care le auzi despre el corespondenţe în trăsături ale chipului ori în gesturi. Despre inginerul Paul Ilies aflasem cîte ceva de la directorul Întreprinderii de utilaj tehnologic din Bistriţa şi acum încercam să-i completez portretul cu cele ce-mi spunea despre el Ion Mureşan, secretarul Comitetului U.T.C. pe întreprindere. Un tînăr inginer dar şi un inventator în adevăratul înţeles al cuvîntului, un om preocupat permanent de nou. Un visător? Desigur ! Nimic nu se poate realiza fără a visa mai întîi cu ochii deschişi. Un curajos ? Bineînţeles ! Trebuie să ai curajul să te baţi pentru ideea ta, pentru a o pune în practică, să ai curajul de a renunţa la convenienţe, să fii cel mai bun întorcînd spatele călduţului „de ce să ne legăm la cap ?" şi neîncrezătorului „nu au făcut-o alţii, o s-o facem tocmai noi?" ori prevăzătorului „şi dacă nu merge, cine răspunde?". Un foarte bun profesionist ? De la sine înţeles. Fără a stăpîni la perfecţie toate tainele profesiei nu poţi inventa nimic nou, rişti să redescoperi încă o dată America şi efortul tău să nu folosească la nimic. Inginerul Paul Ilies este pînă în prezent autorul a 8 invenţii dintre care sînt brevetate 3, iar restul de 5 sînt în curs. De numele său se leagă, şi nu este nici un fel de exagerare, realizarea radiatorului românesc. Puţine ţări din lume (şi acestea puternic dezvoltate din punct de vedere economic) se pot mîndri cu o astfel de realizare. Iar în partea asta de Europă, la Bistriţa, în România, se produc schimbătoare de căldură ce au performanţe la nivel mondial.

A fost mai întîi şansa ce trebuia valorificată. Şansa, să o numim materială. La Bistriţa începuse să prindă contur o veritabilă platformă industrială, exista deci o bază materială care permitea realizarea de înalte performanţe tehnice. Tînărul absolvent al Facultăţii de Mecanică Fină din Bucureşti a revenit în oraşul natal, dorind să-şi exercite foarte bine profesia pentru care se pregătise. Pasiunea de a inventa o avea încă din facultate, acum însă ideile sale, pe care dorea să le vadă cît mai repede aplicate în practică, însemnau valută, valută forte. Cînd a venit la Întreprinderea de utilaj tehnologic, erau deja în curs de asimilare cîteva repere pentru un schimbător de căldură pe care urma să-l producă un institut bucureştean. L-a atras acest domeniu al mecanicii fine. Aşa a început cursa pentru nou a inginerului Paul Ilies. Întreprinderea a cerut apoi să execute singură, în întregime, schimbătoarele de căldură. Nu a fost o hotărîre pripită, o supralicitare a posibilităţilor, a capacităţii. Oamenii muncii de aici ştiau prea bine pe ce se bazau, ştiau ce răspunderi îşi asumau. Tînărul şi ambiţiosul specialist avea deci cîmp larg de afirmare. A proiectat şi construit un prim utilaj pentru transferul termic, o premieră mondială. A fost primul pas. Dacă vreţi, „primul început", pentru că de fiecare dată cînd se ivea cîte o problemă pe care Paul Ilies o rezolva, mai obţinînd încă un brevet de invenţie, acestea erau, fiecare, cîte un nou început. Hotărîrea pe care o luase întreprinderea năştea o serie întreagă de probleme. Trebuia un flux de producţie nou. Documentaţie în materie nu prea exista, aşa că baza rămînea propria inteligenţă, propria inventivitate. Acest flux a fost gîndit şi realizat de inginerul Paul Ilies. Se mai cereau o serie întreagă de tehnologii noi, multe dintre ele neaplicate nu numai în întreprindere, dar nicăieri în ţară ; tot atîtea încercări pentru tînărul specialist şi colegii săi, tot atîtea obstacole trecute cu succes în drumul către realizarea Fabricii de radiatoare. Şi mai era o problemă. Forţa de muncă înalt calificată. Toate aceste noi tehnologii, fără de care nu se putea construi un radiator, la care se mai adăuga şi precizia extraordinară în executarea pieselor (cîţiva microni în plus sau în minus, o unitate de măsură imperceptibilă pentru un novice, în acest caz înseamnă rebut) cerea oameni calificaţi, profesionişti de primă mînă. Şi oamenii au deprins, în timp record, toate acestea. În 1982 au fost omologate la I.U.T.-Bistriţa două schimbătoare de căldură — reţineţi — pentru industria aeronautică, unde standardele de calitate sînt mai drastice decît în alte domenii. Era prima victorie. O victorie necesară care dovedea încă o dată că numai cei curajoşi, cei care au încredere în propriile forţe îşi apropie succesul. Astăzi, radiatorul românesc produs la I.U.T.-Bistriţa este o realitate, el se fabrică în serie, avînd performanţe înalte în exploatare. Cuvintele de apreciere pe care le adresează beneficiarii din ţară şi de peste hotare sînt o dovadă a faptului că inginerul Paul Ilies şi colegii săi îşi fac exemplar datoria.

SORIN OVIDIU BĂLAN

Reporter în anchetă

NECUNOAŞTEREA LEGII NU POATE FI O SCUZĂ

Aparent problema e simplă, ea limitîndu-se de la bun început la adevărul unei afirmaţii vădit axiomatice. Oricîte detalii justificative am lua în discuţie, fondul „cestiunii" rămîne acelaşi : necunoaşterea legii nu poate fi invocată de absolut nimeni sau, cum mai precizează rece şi obiectiv art. 51, aliniatul ultim C.P. : „necunoaşterea... nu înlătură caracterul penal al faptei". Clar şi pe înţelesul tuturor. Unde-i lege nu-i tocmeală.

Un întreg mecanism educaţional (de la şcoală, pînă la paternele sfaturi primite în familie) se pune astfel în funcţiune, pentru ca legea şi prevederile ei să devină o realitate activă şi nu doar apanajul unor jurişti de meserie. Nu e vorba aici de prea mare filosofie şi introducerea noastră (oricît de pedantă ar părea) îşi are rostul ei, cîtă vreme viaţa de zi cu zi, cu imprevizibilul şi surprizele ce o caracterizează, suspendă de la bun început interpretările „folclorice" şi după ureche ale unor texte de lege şi precizări ferme. Realitatea e plină de imaginaţie. Şi nu o dată se întîmplă ca oameni, altcumva serioşi şi plini de pretenţii, să se „împiedice" în aspecte penale, considerate de către cei în cauză (pe ce motiv oare ?) drept periferice, minore, lipsite la o adică de consecinţe şi răspundere personală. Cum bine se ştie, braţul legii e lung şi balanţa sa aferentă cîntăreşte exact şi fără sentimentalisme inutile. Cu o asemenea unitate de măsură, diferenţa dintre tragic şi sublim dispare. Faptele vorbesc.

CÎT POATE COSTA CÎTEODATĂ „MINTEA DE APOI"

Vechi şi întrucîtva ajustabil, proverbul cu mintea moldoveanului şi concluziile la care ajunge acesta după o păţanie, îşi păstrează mereu actualitatea. Nu deţinem o statistică anume şi nici un mercurial juridic, pentru a stabili nişte preţuri ferme, dar, în ceea ce îl priveşte pe Iordache G. (sătean de prin părţile locului, adică din apropierea Bucureştiului) inocenţa sa în domeniu l-a costat multe şi obositoare „vizite" la tribunal, declaraţii şi nu tocmai plăcute întrevederi cu partea reclamantă. Pe scurt, povestea involuntarei sale iniţieri în meandrele şi subtilităţile „dreptului civil" a început odată cu apariţia tensiunilor matrimoniale, în căsnicia propriei sale fiice. Om dintr-o bucată şi c-un accentuat sentiment al dreptăţii, I.G. n-a acceptat carevasăzică un asemenea afront şi, minat de cele mai bune intenţii (credea el), va pătrunde în apartamentul fiicei sale, de unde, împreună cu alte două rude, iniţiază un partaj cît se poate de corect şi cinstit, lucrurile aparţinînd fetei (zestrea cum ar veni) fiind transportate (să-i fie ăluia de învăţătură) la domiciliul său personal. Pare, nu-i aşa, o afacere strict de familie un mod spontan şi nu tocmai acuzabil de a-ţi face singur dreptate, dacă din toată această banală păţanie n-ar lipsi un amănunt, un „fleac" ce în limbajul sec de specialitate se numeşte : **hotărîre judecătorească**, şi nu e prea greu de imaginat figura susamintitului Iordache G. la aflarea veştii că se face vinovat nici mai mult, nici mai puţin de furt calificat din avutul personal al ginerelui şi, implicit, al propriei sale fiice ; că e pasibil de nişte ani buni de închisoare etc. Întîmplarea îşi are hazul ei, cîtă vreme poţi fi acuzat (iată) că ai furat ceea ce, de fapt, era al tău şi în nici un caz nu este vorba de o regretabilă eroare judiciară, cum începuse deja să se plîngă păţitul nostru sătean, cît mai cu seamă de simpla necunoaştere a legii care confirmă existenţa bunurilor anume, a inviolabilităţii domiciliului etc. Sigur că asemenea situaţii nu se întîmplă în fiecare zi şi că, pînă la urmă, aşa cum e şi frumos între două rude, părţile aflate în conflict s-au împăcat. Păţania ca atare rămîne însă şi bine ar fi ca din ea să nu fi tras învăţămintele cuvenite doar vinovatul fără voie, Iordache G. Oricît am dori noi, legea nu clasifică infracţiunile după aprecierea şi sinceritatea inculpatului, după scuzele şi regretele lui ulterioare. Ea are o singură pretenţie — să fie respectată întocmai. Nuanţările cad în seama altor persoane, mult mai competente decît cei în cauză. În acelaşi timp, n-am dori să se înţeleagă din cazul de mai sus că tipul infracţiunilor „fără voie" îşi are originea doar în naivitatea şi precara instrucţie juridică. Adeseori, micile „căderi de memorie" sînt mult mai interesante decît par la prima vedere, organele de procuratură fiind obligate (într-o stare deja avansată a cercetărilor) să reactualizeze în faţa inculpatului elementare cunoştinţe juridice, cum ar fi cele legate de relaţiile cu cetăţenii străini sau de comercializarea pe diferite căi a unor produse de provenienţă neindigenă.

ILUZIA DISCREŢIEI

În mediul său natural şi lipsit de prea mari pretenţii, „bişniţarul" face cumva o figură aparte. El este un personaj la vedere, manierat şi amabil, vioi şi plin de tupeu, în funcţie de client. Nu mai insistăm. E suficient să treci, fie şi-ntr-o doară, pe strada Covaci din Capitală, de pildă, pentru a-ţi face o primă impresie. Îndrăgind, din motive lesne de înţeles, locurile aglomerate şi mizînd pe atitudinea tăcut cooperantă a potenţialilor muşterii, „bişniţarul" e, măcar ca prezenţă, uşor reperabil şi nu-ţi trebuie prea multe strădanii detectiviste ca să-ţi dai seama că cel ce te îmbie (allegro ma non troppo şi sotto voce) cu o sculă muzicală sau un pachet de ţigări fac parte, de fapt, din zona inferioară a clasamentului. Că spectacolul stradal oferit este pe alocuri indigest, asta constituie o poveste mai veche, căreia nu ne-am propus să-i găsim acum şi aici o rezolvare. Fără a le minimaliza „meritele", să ne oprim o clipă măcar asupra poziţiilor superioare ale topului, acolo unde se respiră un aer ceva mai ozonat, iar banii se învîrt, nu o dată, cu lopata şi să tragem o primă concluzie : adevăratul bişniţar, „profesionistul", se expune cît mai puţin. El lucrează curat şi discret, reducînd la maximum riscurile fireşti „meseriei". Iată de ce îl vei distinge cu mare greutate în mulţimea trecătorilor şi, dacă n-ai cunoaşte unele detalii extrase din anumite dosare penale, pe moment chiar ai fi tentat să le contesti existenţa. În realitate, sub masca relativă a onorabilităţii şi anonimatului ei sînt mai activi ca oricînd. Fără zarva publicitară a colegilor aflaţi la munca de jos, ei cumpără şi vînd cu nonşalanţa marelui om de afaceri, reuşind printr-o simplă operaţie de scădere-adunare un beneficiu net, ce depăşeşte deseori capitalul investit. Peste toate însă rămîne obsesia stresantă a plasamentului şi prevăzătorul orgoliu de a conferi „operaţiei" un cît de cît luciu de legalitate. O iluzie, evident.

VARIANTE PARŢIALE DE CORECTITUDINE

Deşi ne este greu să imaginăm prea multe detalii, e de presupus că viaţa unui „bişniţar" nu e uşoară. De, concurenţă mare ! Nu oricine e capabil să treacă peste noapte dintr-un eşalon în altul. Pîrvu Virgil, cum ar veni, e un aspirant. Dintr-o singură mişcare el a vrut să dea lovitura, cumpărînd din magazinele „Consignaţia" vreo 46 de ceasuri electronice, articole tehnice şi de îmbrăcăminte, în valoare de 60 000 de lei. Încă un mic efort financiar şi şi-ar fi cumpărat o maşină. În locul ei, a preferat 176 bonuri de cumpărare (cu care de altfel a şi rămas), bonuri insuficiente pentru o ulterioară justificare, căci (aspect juridic neglijat de către cel în cauză) legea pedepseşte chiar şi achiziţionarea produselor industriale sau agricole, cîtă vreme aceasta se face în scopul evident al revînzării şi, deci, al speculei (art. 295 Cod Penal). Oricît ar părea de cinstit la prima vedere, blindajul cu bonuri şi acte în regulă nu asigură în mod automat şi imunitate juridică. Cum bine se ştie, legea nu ia în consideraţie variante parţiale de corectitudine. Tînguirile ulterioare nu-şi mai au nici un rost. Adeseori, ca şi în cazul de faţă, drumul de la speculă la tribunal depăşeşte în rapiditate pînă şi gîndul (în termeni de specialitate numit intenţie). Omul însă încearcă şi, din eşec în eşec, ajunge la concluzia că mult mai elegant şi mai rentabil nu e să cumperi de la Consignaţia, ci să revinzi prin intermediul ei. Acum, nu ştim a cui va fi fost iniţial ideea, dar, judecînd după dosarele penale înaintate deja justiţiei, ea nu aparţine în nici un caz lui Virgilescu Florin, autorul unei timide încercări de vînzare prin intermediul magazinelor specializate a 52 de ceasuri electronice şi alte cîteva modeste casetofoane Hi-Fi. Procedeul, luat în sine, e legal. În definitiv, acesta e şi rostul Consignaţiei sau unităţilor Radio Progres ; să medieze corect şi civilizat între cel ce vinde şi cel ce cumpără anumite obiecte personale, ieşite deci din circuitul obişnuit al comerţului de stat. Aşa ar sta lucrurile, dacă n-ar interveni cîteva amănunte de fond : cantitatea şi provenienţa produselor oferite spre vînzare. Problema e îndeobşte cunoscută şi, ca dovadă, regulamentele interne ale acestor unităţi interzic achiziţiile dubioase, la unele produse (videocasetofon, spre exemplu), cerîndu-se acte doveditoare, iar la altele doar buletinul de identitate. Asta şi explică precauţiile luate de Virgilescu Florin, care, pentru a nu atrage atenţia funcţionarului de la ghişeu a recurs la amabilitatea soţiei şi a încă vreo cîţiva prieteni, reuşind în final să antreneze în această afacere, suspectă de la bun început, cinci persoane, plus un vecin, Costel G. — un om total nevinovat, dar sensibil de felul său şi atent la necazul aproapelui... „Am fost în vizită la Virgilescu — povesteşte acesta. L-am găsit bolnav şi în concediu medical. Mi-a spus că medicul i-a interzis să iasă afară, că soţia-i plecată la părinţi şi că are neapărată nevoie de bani. Cum eu nu-l puteam ajuta în acest sens, m-a rugat să vînd la Radio Progres casetofonul său personal, marca „Sony" şi să-i aduc banii. L-am înţeles. Boala nu alege. Eu cunosc, pentru că toată viaţa am stat prin spitale. Virgilescu a vrut să-mi dea 25 de lei pentru drum şi deranj, dar eu nu i-am primit. Oameni sîntem. De unde să ştiu că se prefăcea şi că în dulap mai avea 5 casetofoane de acest fel. Acum m-am lecuit. Chiar dacă s-o îmbolnăvi cu adevărat, tot n-o să-l mai cred".

Rezumîndu-ne numai şi la acest caz, nu-i mare lucru să ne dăm seama că procedeul e departe de a fi infailibil. Existenţa lui ridică însă un oarece semn de întrebare şi, vrînd-nevrînd, gîndul te duce, fie la simple neglijenţe birocratice, fie la nişte carenţe mai serioase ce intervin în activitatea de achiziţie a Consignaţiei sau a suratei sale mai mici, Radio Progres.

PE SCURT DESPRE ÎNCREDERE

Cînd discutăm despre Consignaţia sau Radio Progres, trebuie să precizăm din capul locului că avem de-a face cu nişte unităţi de stat, serioase şi absolut necesare unui comerţ modern şi civilizat. Fără a zăbovi prea mult, ni se pare dincolo de orice îndoială utilitatea lor şi lărgirea activităţilor de acest gen constituie, printre altele, un foarte bun mijloc de combatere a comerţului ambulant şi ilegal, cu tot spectacolul său stradal inestetic, vetust din toate punctele de vedere. Existenţa lor nu e o concesie făcută cetăţenilor, ci o necesitate. Drept dovadă, numărul mare al solicitărilor. Pe bună dreptate, directorul adj. al I.C.L. Universal, Manole Iosiper, remarca faptul că necazurile provocate de unii abonaţi ai străzii Covaci nu presupun şi o incriminare a Consignaţiei ca instituţie. Despre activitatea ei propriu-zisă ar fi mai multe de spus, dar noi ne vom opri (cum e şi normal) la serviciul de achiziţii. Aparent lucrurile sînt simple. Cel ce doreşte să comercializeze un obiect personal se prezintă cu el, fără alte formalităţi, la biroul de primire. Aici există un preţuitor cu o bună experienţă în domeniu, care de comun acord cu clientul stabileşte un preţ, eliberează un bon şi abia după vînzare omul îşi primeşte banii. În nici un caz ofertantul nu e obligat să justifice provenienţa obiectului şi pînă-n într-un anumit punct situaţia e deplin explicabilă, de vreme ce nu poţi prezenta acte doveditoare pentru obiecte vechi şi moştenite la a doua generaţie. La fel de normal e să nu găsim actul unui magnetofon cumpărat în urmă, să zicem, cu 10 ani sau al unui ceas primit cadou. Sînt însă articole de provenienţă străină (videocasetofon, de pildă) pentru care dovezile de proprietate sînt necesare. În rest, funcţionează exclusiv regula buletinului şi se merge, cum ar veni, doar pe încredere, considerîndu-se (aşa cum ne spunea tov. Manole Iosiper) că nici un infractor nu va accepta să-şi decline identitatea. „Cînd ai unt pe cap, nu stai în soare". Cazurile (puţine la număr, ce-i drept) deferite deja justiţiei constituie desigur o excepţie, dar ele totuşi există, ceea ce înseamnă că ceva, pe ici-pe colo, trebuie schimbat în sistemul actual de achiziţii, mai ales că magazinele Consignaţia nu-şi asumă nici o răspundere ulterioară cumpărării unui obiect. Se mizează foarte mult pe încredere şi, cum se ştie, încrederea e o unitate de măsură lesne schimbătoare. Nu trebuie să ne mire deci că unii o mai folosesc cîteodată şi ca portiţă secretă de intrare. E foarte greu acum de spus ce măsuri trebuie luate pentru a bara o dată pentru totdeauna acest posibil drum infracţional. Credem că foarte multe depind de buna credinţă şi de vigilenţa „preţuitorului". Orice s-ar spune, lucrul necurat miroase de la o poştă şi nu ar fi lipsit de interes să ne oprim puţin asupra acestui aspect. Departe de noi gîndul de a face cuiva proces de intenţie, dar ceva parcă scîrţie aici. În primul rînd, lipsa unor criterii ferme de apreciere a produselor, mai ales cînd acestea sînt de provenienţă străină. De obicei ele sînt comparate şi asimilate unor articole similare din comerţ, în funcţie de uzură, performanţe etc. Subiectivitatea este însă mare şi nu o dată se întîmplă ca preţul obiectelor mai căutate (casetofoane, combine muzicale, telecolor, articole de cosmetică etc.) să fie reciproc influenţate de preţul stradal şi vehiculat cu mult aplomb prin apropiere. Un început bun în limitarea subiectivităţii există deja la secţia de artă, unde preţurile sînt decise de către o comisie competentă, ce se întruneşte de două ori pe lună. Mergînd mai departe, vrem să precizăm că problema e valabilă pentru toate unităţile de achiziţie şi desfacere către populaţie, inclusiv unităţile Radio Progres, cu care Consignaţia are destule puncte comune, dar şi mici deosebiri. Aşa cum ne explica maistrul Jenică Stănescu, de la Unitatea nr. 19, Calea Plevnei, pe lîngă reparaţiile curente, Radio Progresul oferă aparatului cumpărat 3 luni de garanţie. Chiar dacă operaţiunea iniţială de achiziţie se face în aceeaşi manieră (cu buletinul în mînă, adică), unitatea plăteşte clientului întregul preţ fixat de comun acord, în plus asumîndu-şi nişte riscuri, ceea ce înseamnă mai exact spus că, în cazul în care aparatul vîndut se dovedeşte după un timp a fi fost furat, unitatea suportă toate consecinţele financiare ce decurg din asta. Nu dorim acum să intrăm în amănunte (şi sînt destule). Important ni se pare faptul că acest sistem cumpărare-vînzare este perfectibil şi că drumul unei posibile infracţiuni poate fi stopat şi altfel decît prin delicata metodă a încrederii. Nu-i mai puţin adevărat că un cuvînt de spus trebuie să-l avem şi noi, adeseori specula camuflată sau pe faţă desfăşurîndu-se sub privirile noastre, dacă nu încurajatoare, măcar indiferente. Remediul e simplu : atitudine civică fermă şi cunoaşterea legilor. E bine de ştiut, de pildă, că în conformitate cu decretul 210/1960 se asimilează mijloacelor de plată străine, sumele de bani, **indiferent în ce monedă**, cuvenite în ţară persoanelor domiciliate în străinătate sau aflate temporar în ţară etc. Altfel spus, cumpărînd de la un străin un anumit obiect în **lei**, eşti considerat ca deţinător ilegal de valută. De asemenea, vînzarea prin intermediul unităţilor de stat a unor **mari** cantităţi de produse (fie ele obţinute şi în mod legal) se consideră tot speculă. Nu sînt probleme de nuanţă sau de apreciere subiectivă a unui fapt, ci precizări legale, ce se cuvin a fi cunoscute de către toată lumea. Am mai putea da şi alte exemple. În orice caz, un lucru ne apare ca foarte clar — pentru cei puşi pe afaceri dubioase, Consignaţia nu e o soluţie. Indiferent de context, specula se comportă asemenea minciunii — pînă la urmă se dovedeşte a avea picioare scurte şi neputincioase.

VASILE NEAGOE
S. PREDA

VIZITA OFICIALĂ A TOVARĂŞULUI NICOLAE CEAUŞESCU, ÎMPREUNĂ CU TOVARĂŞA ELENA CEAUŞESCU, ÎN AUSTRALIA

Preşedintele Nicolae Ceauşescu a primit reprezentanţi ai vieţii economice australiene

Tovarăşul Nicolae Ceauşescu, preşedintele Republicii Socialiste România, a primit, vineri dimineaţa, conducerea companiei Hancock Mining Limited.

Preşedintelui Nicolae Ceauşescu i-au fost exprimate, cu acest prilej, de către Lang Hancock, conducătorul companiei, calde mulţumiri pentru întrevederea acordată, împreună cu sentimentele de profund respect şi înaltă consideraţie ale oamenilor de afaceri australieni faţă de activitatea desfăşurată de şeful statului român pentru dezvoltarea pe multiple planuri a conlucrării dintre România şi Australia şi, în acest cadru, cu statul Australia de Vest.

În timpul întrevederii au fost subliniate bunele relaţii care s-au statornicit şi se dezvoltă între întreprinderile româneşti şi compania Hancock Mining Limited pe linia livrărilor de minereu de fier în schimbul produselor industriale româneşti, precum şi posibilităţile existente pentru amplificarea acestora şi extinderea lor şi în domeniul cărbunelui. S-a apreciat că sînt condiţii pentru extinderea şi diversificarea în continuare a acestei conlucrări, prin realizarea în comun a unor acţiuni de cooperare, atît pe plan bilateral, cît şi pe terţe pieţe, ţinînd seama de interesul manifestat de compania australiană pentru utilizarea avantajelor pe care le oferă în acest sens Canalul Dunăre — Marea Neagră. A fost relevat interesul reciproc pentru încheierea unor acorduri pe termen lung, care conferă stabilitate şi largă perspectivă relaţiilor economice româno-australiene.

În aceeaşi zi, după-amiază, preşedintele Republicii Socialiste România, tovarăşul Nicolae Ceauşescu, a primit delegaţia companiei Iron Ore B.H.P.

Şefului statului român i-a fost exprimată calda gratitudine pentru această primire, din partea lui Gordon Freeman, director executiv, care a subliniat interesul deosebit cu care a fost aşteptată vizita preşedintelui Nicolae Ceauşescu în Australia, vizită menită să confere un conţinut tot mai bogat conlucrării dintre cele două ţări şi popoare.

Preşedintele Nicolae Ceauşescu a subliniat că bunele raporturi statornicite între întreprinderi româneşti şi companii australiene reprezintă un exemplu edificator al rolului pe care relaţiile şi cooperarea economică sînt chemate să-l joace în mai buna cunoaştere şi apropiere între popoare, în promovarea colaborării internaţionale, pronunţîndu-se în acest context pentru extinderea conlucrării cu compania Iron Ore B.H.P.

În cadrul convorbirii au fost examinate probleme privind intensificarea colaborării economice dintre întreprinderile româneşti şi compania Iron Ore B.H.P., extinderea acesteia şi în alte domenii, inclusiv pe linie tehnologică.

La primiri au participat tovarăşii Ştefan Andrei şi Silviu Curticeanu.

Dineu oferit în onoarea preşedintelui Nicolae Ceauşescu şi a tovarăşei Elena Ceauşescu

(Urmare din pag. 1)

Datorită vizitei dumneavoastră, a spus el, locuitorii statului Australia de Vest înţeleg acum mai bine importanţa ce o reprezintă pentru ei, pentru Australia şi România dezvoltarea unor legături reciproc avantajoase între cele două popoare.

Împărtăşesc deci întru totul convingerile domnului premier privind continua dezvoltare a unor relaţii economice reciproc avantajoase între cele două popoare.

Cînd liderul partidului meu, dl. Bary MacKinnon, a vizitat România, împreună cu fostul premier Brian Burke, cu oameni de afaceri australieni, a fost impresionat de progresele realizate în privinţa finalizării acestor proiecte economice de interes comun. Aceasta este o experienţă nouă pentru noi şi un exemplu al prieteniei între două popoare aflate la mari distanţe geografice. Încă o dată doresc să subliniez că în dezvoltarea unor relaţii malore cu România, domnul premier şi guvernul său vor primi tot sprijinul din partea Partidului Liberal.

Toastul primului ministru al statului Australia de Vest, Peter Dowding

(Urmare din pag. 1)

fer, desigur, în primul rînd la construirea de către România a canalului ce leagă Dunărea de Marea Neagră şi conlucrarea noastră în folosirea portului Constanţa. Acest exemplu de cooperare între Australia de Vest şi România este de lungă durată şi în avantajul reciproc. Australienii din statul nostru s-au obişnuit cu proiecte majore ce implică decizii îndrăzneţe privind investiţiile. Totuşi nu putem să nu fim impresionaţi de gîndirea creatoare ce a dus la realizarea acestui canal, la înţelepciunea economică mondială pe care o are, a subliniat primul ministru.

În încheiere, el a spus: „Sîntem încrezători în faptul că perspectivele de creştere economică ale celor două ţări, atitudinea noastră pozitivă faţă de comerţul dintre Est şi Vest în general, cît şi crearea noilor legături economice între România şi Australia pe care le-am menţionat vor constitui o contribuţie certă la dezvoltarea sigură a raporturilor economice dintre România şi statul Australia de Vest. Acesta este un rezultat reciproc avantajos pe care-l salutăm cu încredere şi satisfacţie". (Aplauze).

TELEGRAME

Maiestăţii Sale

Regina MARGARETHE II a Danemarcei

COPENHAGA

Cu prilejul aniversării zilei dumneavoastră de naştere — Ziua naţională a Danemarcei —, am plăcerea să vă adresez sincere felicitări şi cele mai bune urări de sănătate şi fericire personală, de progres, prosperitate şi pace pentru poporul danez prieten.

NICOLAE CEAUŞESCU
Preşedintele Republicii Socialiste România

Primul ministru al Guvernului Republicii Socialiste România, Constantin Dăscălescu, a trimis o telegramă primului ministru al Danemarcei, Poul Schlüter, cu prilejul zilei naţionale, prin care îi adresează felicitări şi cele mai bune urări.

AGENDA

În zilele de 13—15 aprilie, o delegaţie a Comitetului orăşenesc Varşovia al P.M.U.P., condusă de tovarăşul Janusz Kubasiewicz, membru supleant al Biroului Politic al C.C. al P.M.U.P., prim-secretar al Comitetului orăşenesc de partid, a efectuat, la invitaţia Comitetului municipal Bucureşti al P.C.R., o vizită pentru schimb de experienţă în ţara noastră.

Membrii delegaţiei au avut convorbiri la Comitetul municipal Bucureşti al P.C.R. cu tovarăşul Constantin Oiteanu, membru al Comitetului Politic Executiv al C.C. al P.C.R., prim-secretar al Comitetului municipal Bucureşti al P.C.R., au vizitat întreprinderi industriale şi agricole, precum şi instituţii social-culturale din Capitală.

La încheierea vizitei, oaspeţii polonezi au fost primiţi de tovarăşul Ion Stoian, membru supleant al Comitetului Politic Executiv, secretar al C.C. al P.C.R.

În cadrul convorbirii, care a avut loc cu acest prilej, au fost evocate cu satisfacţie relaţiile de prietenie şi colaborare româno-polone, exprimîndu-se dorinţa extinderii şi adîncirii lor în continuare pe multiple planuri, în spiritul înţelegerilor la cel mai înalt nivel, spre binele şi în interesul popoarelor român şi polonez.

Cu prilejul Zilei naţionale a Republicii Zimbabwe, vineri a avut loc în Capitală o manifestare culturală organizată de Institutul Român pentru Relaţiile Culturale cu Străinătatea, în cadrul căreia au fost prezentate impresii de călătorie şi un film documentar din această ţară.

Au participat membri ai conducerii I.R.R.C.S. şi Ligii române de prietenie cu popoarele din Asia şi Africa, reprezentanţi ai Ministerului Afacerilor Externe, un numeros public.

A fost prezent Stephen C. Chiketa, ambasadorul Republicii Zimbabwe la Bucureşti.

Din partea Regionalei de Căi Ferate Bucureşti

Regionala de Căi Ferate Bucureşti anunţă că în zilele de 18 aprilie, începînd cu ora 15.00 şi 19 aprilie, pînă la ora 5,00, se închide accesul pietonilor pe pasarela Basarab, din Calea Griviţei spre gara Basarab. În intervalul menţionat, accesul spre această staţie se va face numai prin bulevardul Dinicu Golescu.

IMPORTANT!

A apărut Suplimentul literar-artistic al Scînteii tineretului, nr. 15, din 16 aprilie. Din sumar: ● Sub genericul **Ce şi cît învăţăm din viaţa unei personalităţi**, Constantin Arseni mărturiseşte despre sine, despre nobila profesiune căreia i s-a dăruit. Interviul este intitulat „Trebuie să tindem mereu, cu dîrzenie, cu tenacitate, spre perfecţiune" şi a fost realizat de Nicolae Ţone. ● **Cronica literară** de Al. Piru se referă la cărţile de poeme ale unor scriitori vrînceni: „Viaţa şi vremea", de Florin Muscalu, şi „Stelele din adîncuri", de Dumitru Pricop ● **La O privire dinspre cei care vin** întîlnim opinia studentei Leţiţia Olariu ● **Viaţa literaturii** cuprinde consemnări de noi apariţii editoriale: „Excursie cu liftul", versuri de George Stanca (comentată de Doina Diaconu), „Cercul deschis", roman, de Radu Vaida (comentată de Victor Atanasiu) şi „Teatrul ca literatură", critică literară, de Marian Popescu (comentată de Gabriel Rusu) ● **La rubrica Reflex**, Nicolae Scurtu prezintă „Mărturii franceze despre un profesor din Ploieşti". ● În paginile 6—7, aflăm o proză, „Scrisori pentru familia Pitagora", de Areta Sandru, poeme de Nicolae Dragoş şi, la **Constelaţii lirice şi Secvenţe lirice**, versuri de Adi Cristi, Vasile Sclaru şi Geliu Dorian ● **Lumea artelor** consemnează filmul „Interviu" de Federico Fellini, prezentat în cadrul „Zilelor filmului italian" la Bucureşti (Ioan Lazăr); concerte recente ale studenţilor de la Conservator (Valentina Sandu); expoziţia pictorului şi graficianului Dragoş Filip (Tudor George). ● La rubrica **Idei** — „Dialog şi lectură" de Şerban Cionof ● În pagina 9, **Dezbaterea noastră** continuă ancheta intitulată „Pe ce credeţi că se bazează succesul romanului **Cel mai iubit dintre pămînteni**". Participă: Delia Dumitriu, Corneliu Tălmaciu, Mircea Cristea ● Rubrica **Raportări la universal** găzduieşte eseul „Condiţia artistului într-o viziune voiculeciană" de Liviu Grăsoiu ● În pagina 11 — **Paşi prin bătătura planetei** („Marrakech, Marrakech..." de Mircea Duţu). **Tabela de marcaj** de Horia Alexandrescu, **Redescoperirea muzeelor** („Ghimpele", sculptură, de Corneliu Medrea), serialul nostru „Borges despre Borges" ● Rubrica **Umanism şi pace** oferă cititorilor „imagini" ale literaturii contemporane de pe alte meridiane: grupajul „Poeţi din Israel" (prezentare de Lucian Avramescu) şi cel avînd drept titlu „Poeţi portughezi contemporani" (prezentare şi traduceri de Dinu Flămînd).

azi

INFORMAŢII • NOTE • ŞAH • FILATELIE • UMOR
ÎNSEMNĂRI • MUZICĂ • JOCURI • EPIGRAME

Pe cîţiva quadraţi

● La Întreprinderea de osii şi boghiuri Balş (judeţul Olt), peste 600 tineri au fost antrenaţi în acţiuni de muncă patriotică în sprijinul producţiei, în vederea punerii în funcţiune, cu 4 zile mai devreme, a cuptorului tratare şi forjare ● În acelaşi timp, din C.U.A.S.C. Mărunţei (acelaşi judeţ), răspund 800 de tineri cu o altă iniţiativă: plantarea a 2 000 de duzi, întreţinerea a 7 hectare plantaţii pomi-viticole şi repicarea a 250 000 fire răsad de ardei ● În unităţile agricole ale judeţului Tulcea, 4 000 de tineri acţionează pentru efectuarea lucrărilor de întreţinere în vii şi însămînţarea unei suprafeţe de 200 hectare ● Comitetul U.T.C. al Întreprinderii „Progresul" din Brăila a organizat prezentarea, în întreprindere, a expunerii pe tema: „Educarea prin muncă şi pentru munca a tineretului, obiectiv important al activităţii organelor şi organizaţiilor U.T.C." ● La Casa de cultură a sindicatelor din Tg. Lăpuş, comitetul orăşenesc al U.T.C. a organizat desfăşurarea unei mese rotunde cu tema: „Modalităţi de acţiune pentru mobilizarea tinerilor din sfera serviciilor la realizarea exemplară a sarcinilor de plan" ● La Filatura de bumbac din Negreşti (judeţul Vaslui) a fost organizată o expunere cu tema: „Pacea, deziderat major al lumii contemporane".

Foto-album

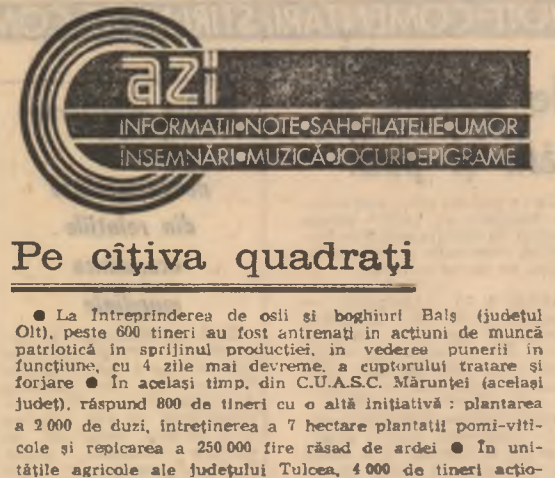

Infinitul, la masa tăcerii...

Folclor

„SUB POALE DE CODRU VERDE"

Cea de-a doua culegere de folclor a lui Cornel Veselău („Sub poale de codru verde", Editura Facla, 1987) cuprinde un mănunchi reprezentativ de cîntece epice din zona Făgetului, adunate de-a lungul anilor de harnicul folclorist. Dacă prima culegere („Peste deal, pe sub pădure") înseria mai multe specii ale liricii populare locale, aceasta cuprinde 39 de cîntece bătrîneşti, oferind o imagine concretă asupra stării actuale a eposului popular făgeţean, începînd cu variante zonale ale baladei năstoreşti, balade din ciclul Novăceştilor, balade haiduceşti, balade legendare, balade nuvelistice şi încheind cu cîntece bătrîneşti diverse. Între acestea, trebuie să remarcăm faptul că, statistic, balada nuvelistică (familială) şi cea a motivului mioritic, cît şi balada haiducească deţin un loc important. Din toate aceste creaţii epice reprezentative pentru spaţiul geografic şi spiritual în discuţie se detaşează nota autentică, relevată prin strădania culegătorului de a transcrie cît mai fidel cele auzite din gura celor 16 informatori cercetaţi. Totodată, culegerea atestă formele neaoşe, locale, ale unor teme de circulaţie mai largă (motivul şarpelui, Mioriţa, Dobrişan), *cît şi cîntecul singular, ciudat şi rar, despre naufragiul corăbierului dunărean* (Trei vinturi băteau). *Dar unul dintre meritele cele mai mari ale cărţii constă în transcrierea unor creaţii baladeşti de circulaţie evasi-zonală, cum ar fi:* Ianaş Gulianăş, Ianaş Danţăl, Aşa vine o cocie, *piese ce îmbogăţesc repertoriul baladesc timişean.*

Constituindu-se într-un act folcloristic remarcabil, cu notabile valenţe patriotice, artistice şi ştiinţifice, culegerea lui Cornel Veselău reprezintă şi un îndemn spre izvorul viu şi nesecat al culturii populare româneşti.

ION CĂLIMAN

Caligrafii de buzunar

CASA

Între edificiile culturii tinere, aceste spaţii destinate cu precădere noilor generaţii, de o atenţie distinctă se bucură casele de cultură, ale ştiinţei şi tehnicii pentru tineret, instituţii complexe, cultivînd cu sîrg şi răspundere idealuri majore în rîndurile acelora care vor fi cetăţeni maturi de mîine. Şi pentru ca maturitatea lor să fie cu adevărat măsură înzestrărilor profesionale şi umane solicitate de acest sfîrşit de mileniu doi, înaintînd cu cutezanţă în cel viitor, pentru ca ei să poată face faţă cum se cuvine, adică exemplar, exigenţelor civilizaţiei prezente şi — mai ales — viitoare, aceste case ale tineretului îi primesc cu braţele larg deschise, gata să îl ajute în dimensionarea universului cunoaşterii, în înţelegerea mai exactă a propriilor posibilităţi şi perspective. Iar ei se îndreaptă spre ele cu sentimentul cert că ele, casele acestea, sînt cu adevărat ale lor, că le sînt pe de-a-ntregul destinate şi că nimic nu le este străin. Se ştie de altfel ce a însemnat ideea de casă la un popor ataşat pe de-a-ntregul pămîntului pe care s-a născut, un popor ignorînd în istoria sa aventura migraţiei, un neam de oameni statornic, stabilindu-şi relaţia cea mai temeinică, cea mai robustă cu glia chiar prin casa aşezată în temelii intrate adînc în pămîntul acesta binecuvîntat. Casa este — ar putea spune oricine, fără a fi neapărat poet — cratima care îl leagă pe om de pămînt, precum ar lega două părţi ale aceluiaşi cuvînt.

În pilda casei româneşti dintotdeauna noi am văzut aşadar un simbol mai întîi şi abia după aceea un adăpost pentru vreme rea sau bună. Casa face parte din atributele nepieritoare ale dăinuirii şi — de aceea — ea este gîndită tot mai temeinic şi tot mai trainic. Casele tineretului devin şi ele aşadar argumente contemporane ale statornicieî. Statornicie de gînd şi de faptă, încununînd viaţa şi munca omului tînăr.

TITUS VIJEU

„DECADA CREAŢIEI TEHNICO-ŞTIINŢIFICE PENTRU TINERET"

Comitetul judeţean Mehedinţi al U.T.C. a organizat o amplă gamă de manifestări reunite sub titulatura „Decada creaţiei tehnico-ştiinţifice pentru tineret". Dintre cele mai interesante puncte ale acesteia vom prezenta doar cîteva: consfătuirea cu tema „Forme şi metode folosite de organele şi organizaţiile U.T.C. pentru stimularea participării tineretului la activitatea de cercetare ştiinţifică, dezvoltare tehnologică şi introducerea progresului tehnic în unităţile economice din judeţul Mehedinţi"; masa rotundă cu tema „Rolul cercurilor de invenţică în valorificarea creativităţii tinerilor"; dezbaterea cu tema „Modalităţi specifice de acţiune ale consiliilor de conducere ale agrocluburilor pentru antrenarea tinerilor din agricultură la activitatea de cercetare şi creaţie tehnico-ştiinţifică şi aplicarea rezultatelor acesteia în practică". La aceste manifestări au participat un număr mare de tineri specialişti din unităţile economice ale judeţului Mehedinţi. Au fost organizate şi sesiuni de comunicări tehnico-ştiinţifice specializate: la Exploatarea Minieră Baia de Aramă s-au întîlnit specialiştii din domeniul minieritului; la Sistemul Hidroenergetic „Porţile de Fier II", specialiştii în energetică, iar la Centrul Teritorial de Calcul Electronic Drobeta-Turnu Severin specialiştii din domeniul informaticii.

Pe parcursul „Decadei..." au mai fost organizate expoziţii şi prezentări de carte tehnică, schimburi de experienţă, concursuri gen „Cine ştie, răspunde!" etc. **(M.B.)**

FESTIVAL CORAL

Este în curs de desfăşurare, la Piteşti, a X-a ediţie jubiliară a Festivalului coral interjudeţean „D. G. Kiriac", manifestare cultural-artistică dedicată sărbătoririi a 600 de ani de atestare documentară a municipiului Piteşti. Participă 24 de formaţii corale din ţară şi din judeţul Argeş, precum şi Corala „D.G. Kiriac", a Palatului Culturii Piteşti.

Din programul de manifestări mai reţin atenţia: Simpozionul cu tema „Cîntecul patriotic, revoluţionar", temă majoră în repertoriul formaţiilor corale de amatori, în cadrul Festivalului naţional „Cîntarea României", la care vor participa compozitori, dirijori, reprezentanţi ai Radioului şi Televiziunii, activişti culturali; parada formaţiilor corale şi un micro-concert coral omagial „Piteşti-600", în interpretarea tuturor formaţiilor participante la paradă.

Festivalul se va încheia cu programul susţinut de Corala „D. G. Kiriac" a Palatului Culturii Piteşti. **(Laurenţiu Ungureanu)**

LICEENI ÎN CONCURS

Municipiul Arad a găzduit concursul pe meserii al liceelor economice, etapa republicană, organizat, cum era şi firesc, de liceul de specialitate din oraşul de pe Mureş. La start s-au aliniat 163 de concurenţi, la profilele: economic pentru comerţ, alimentaţie publică, financiar-contabilitate şi şcoală profesională. Gazdele au oferit participanţilor un bogat program instructiv-recreativ, de o bună apreciere bucurîndu-se spectacolul dat de formaţia de teatru de amatori a Liceului economic din Arad, regizat de Florin Didilescu, cu piesa „Poveste de dragoste" de Dumitru Solomon, formaţie laureată an de an la Festivalul naţional „Cîntarea României", vizitarea muzeului judeţean Arad (secţiile de istorie şi artă), organizarea unui itinerar Şiria — Radna — Păulis. Un juriu competent, condus de prof. univ. dr. Dumitru Dima, de la Academia de ştiinţe economice Bucureşti, a acordat un mare număr de premii şi menţiuni. **(Sabin Bodea)**

ARHETIPURI

ORIZONTAL: 1) **Probă... de verificare.** 2) **Unu la zero! — Tip de navă.** 3) **Trei... la zero! — Ros de ham — Trase într-o parte!** 4) **Rezultat al muncii — A realiza un efect cinematografic.** 5) **Peste deal — Mănincă pui.** 6) **Ca la nuntă — Aranjatul cărţilor.** 7) **Tras pe margine cu maşina — Te urci la ea cu scara.** 8) **Uite-o aici! — Bătut la cap, ca să prindă.** 9) **Rezultat al unui proces de judecată (pl.).** 10) **Nu le scapă nimic.**

VERTICAL: 1) **Gest necugetat.** 2) **Nu se remarcă prin nimic — Puse de două ori!** 3) **Om de ştiinţă.** 4) **Una care te inhibă (pl.) — A da din cap.** 5) **Intrare în casă? — Numărul 13 din revistă! — Moral.** 6) **Subiect de roman — Într-un bănuţ!** 7) **Schimb de opinii (inf.) — Tel!** 8) **Ne întoarce vorba! — Umplutură de salam! — Neon stins!** 9) **Ventilator care se înfundă... cînd e gripat — Tip de masă (pl.).** 10) **Semne de dereglare la un motor cu ardere internă.**

IULIAN MOREANU

Rubrică realizată de DRAGOMIR MAGDIN

ECONOMIA LA ZI

priorităţi ● exigenţe ● direcţii de acţiune

CALITATEA — SINGURUL „SECRET" AL PRODUCŢIEI DESTINATE EXPORTULUI

Înfiinţată în urmă cu zece ani, *Fabrica de confecţii din Moreni* s-a impus relativ repede în rîndul unităţilor de profil, în 1981, deci după doar trei ani de activitate, mai bine de o treime din totalul producţiei sale luînd calea exportului. Să notăm că produsele unităţii din Moreni au fost solicitate de la bun început de unele dintre cele mai prestigioase firme de comerţ din plin centrul Europei. De la an la an, volumul exportului a crescut astfel încît, astăzi, a ajuns să acopere peste 90 la sută din producţia fabricii. Este, se recunoaştem, o cifră impresionantă, o cifră care spune multe, dacă nu cumva chiar totul, despre competenţa profesională a oamenilor care lucrează în tinara, încă tînăra unitate economică din Moreni, despre calitatea produselor ce ies din mîinile lor. Mai bine-zis a produsului, fiindcă, exceptînd secţia din Piteşti, care s-a adăugat fabricii în toamna anului trecut, colectivul unităţii morenene realizează, cei drept, în zeci şi sute de sortotipodimensiuni, un singur produs: pantaloni. „Pantaloni pentru toate vîrstele şi toate gusturile", cum ţine să precizeze inginera Lucreţia Radu, a cărei vechime în meserie este egală cu vîrsta fabricii. În fapt, majoritatea celor care lucrează aici sînt în aceeaşi situaţie, biografia lor profesională identificîndu-se cu biografia întreprinderii. Faţă de 900 de oameni cîţi număra iniţial, fabrica are acum un număr aproape dublu de muncitori. Este un amănunt pe care l-am consemnat, deoarece de el se leagă un altul: creşterea simultană a capacităţii de producţie. Dar poate că nu acest lucru contează în primul rînd. Cu adevărat important este faptul că a sporit, de la o etapă la alta, considerabil calitatea sortimentelor de pantaloni intrate în fabricaţie. Din pricina ei, a calităţii adică, şi-a creat fabrica din Moreni prestigiul pe care îl are în prezent. Tot ea, calitatea, a temeiului unei ieşiri atît de masive pe piaţa externă. Tocmai de aceea, putem spune, dacă ne este îngăduită expresia, că în anumite sezoane, meridianul modei vestimentare internaţionale trece şi prin Moreni. „Nu, nu este o afirmaţie exagerată, într-adevăr, aşa stau lucrurile, ne asigură economistul Vasile Băloiu. Bunăoară, continuă el, în primul trimestru al acestui an am lucrat circa 80 de modele de pantaloni. Modele de serie restrînsă, ca să fim mai exacţi".

De altfel, la Moreni se realizează, în general, produse de serie mică, ceea ce în altă ordine de idei înseamnă că harnicul colectiv de aici trebuie să dea dovadă de o deosebită mobilitate. Şi, nu în cele din urmă, de fantezie, căci, să recunoaştem, pentru a produce anual în jur de o mie de modele, cum se întîmplă în unitatea la care ne referim, nu e de ici, de colo, mai ales că modelele amintite sînt, aşa cum arătam, de serie mică, îndeobşte.

Aşadar, produse de calitate superioară la Fabrica de confecţii din Moreni. E limpede ca bună ziua că, în atari condiţii, e de calitate superioară şi munca oamenilor. „Meseria noastră — ne mărturiseşte inginera Lucreţia Radu — nu are la prima vedere nimic spectaculos în ea. Oamenii sînt specializaţi pe operaţii, făcînd zilnic cam acelaşi lucru. Punînd cap la cap toate aceste operaţii, obţinem imaginea unui flux tehnologic, sau, şi mai simplu spus, a ceea ce înseamnă croitoria, fiindcă despre aşa ceva e vorba, în principal, în unitatea noastră. Părerea mea e că dificultatea ţine tocmai de faptul că operaţiile amintite nu sînt executate doar de un singur om. Dacă ar fi aşa, e de înţeles că s-ar asigura o mai simplă continuitate a calităţii de la o operaţie la alta. Cînd fiecare om face altceva decît cel de dinaintea lui şi cel de după el, e necesar ca el să se integreze perfect în flux, continuînd ceea ce a făcut altul şi fiind continuat, la rîndul lui, de altcineva. Ei bine, calitatea e cea care indică desfăşurarea fără sincope a procesului de producţie de la faza prelucrării materiei prime pînă la cea a livrării produsului finit. Cînd sînt „urcări" şi „coboriri" pe graficul calităţii, e de presupus că într-un anume loc nu s-a muncit totuşi bine. Dorinţa noastră e, şi pînă acum am reuşit să ne-o realizăm întru totul, să păstrăm linia calităţii la acelaşi nivel, de-a lungul întregului flux de producţie. Că e vorba de un nivel cît mai înalt, se subînţelege".

La Fabrica de Confecţii Moreni

Se subînţelege, da, întărim şi noi, apelînd la argumente cît se poate de convingătoare în acest sens. Iată, pe primul trimestru al acestui an, s-a realizat integral producţia de export contractată. Şi în al doilea trimestru, ne informează Vasile Băloiu, Fabrica de confecţii din Moreni va lucra tot (şi totul) pentru export. De ce totul? Simplu, pentru că numai aşa poate răspunde integral comenzilor ce i-au fost adresate de partenerii de peste hotare. De răspuns, e clar că răspunde cu promptitudine, adică în conformitate cu termenele prevăzute în contracte.

În concluzie, la numai zece ani de la completarea zestrei lui industriale cu o fabrică de confecţii, Moreniul, centru cu bogate şi vechi tradiţii petroliere, e pe cale de a dobîndi şi un alt renume, şi anume acela de oraş în care industria uşoară este la ea acasă, nu oricum, ci temeinic aşezată.

ŞTEFAN MITROI

STATUTUL DE UNITATE DE ELITĂ

(Urmare din pag. 1)

substanţială a productivităţii muncii, ridicarea eficienţei economice şi evident, nu pe ultim plan, atingerea unei calităţi mereu mai înalte a producţiei realizate. În acest context, problemele modernizării au fost abordate nu altfel decît cum era firesc, adică modern. Bunăoară, diferite măsuri înscrise în programul respectiv au arătat necesitatea colaborării cu unităţi de cercetare precum Institutul de Cercetări Metalurgice, Institutul de Cercetări pentru Construcţii de Maşini, Institutul Politehnic Bucureşti, Institutul de Sudură şi Încercări de Materiale Timişoara. Ţinînd cont şi de specificul producţiei, s-a acţionat pentru reamplasarea diferitelor utilaje pe linii specializate şi dotarea lor cu dispozitive de randament ridicat. În ce priveşte colaborarea respectivă, aceasta s-a concretizat între altele în extinderea procedeelor de sudură automată, în modernizarea diferitelor operaţii de tratament termic cum ar fi forjarea prin matrite etc. Debitarea se realizează şi ea după un sistem modern, adică prin sistemul planurilor de croire complexe şi combinate. Şi pentru că sîntem la capitolul tehnică de vîrf, să ne referim chiar la ceea ce constituie expresia cea mai înaltă a acesteia — tehnica de calcul. Calculatorul electronic este mai mult decît o prezenţă, el fiind utilizat în egală măsură pentru gestiunea materialelor, lansarea în fabricaţie a diferite subansamble precum răcitoare cu aer, radiatoare de ulei. Între tehnologiile care au generat importante avantaje în plan calitativ şi al productivităţii muncii se numără aceea de confectionat tevi cu aripioare, procedeu prin care se obţin şi importante economii de metale neferoase; merită subliniate şi instalaţia de mandrinat hidraulic tevi, dispozitivul pentru prelucrarea suprafeţelor de etanşare după operaţiile de tratament termic etc. De reţinut că numai finalizarea măsurilor din prima etapă a programului de modernizare a determinat un spor de producţie marfă de 112,6 milioane lei, cale din cea de-a doua etapă urmînd a genera o creştere a acestui indicator cu peste 140 milioane lei.

Parcurgînd aceste realizări, nu putem totuşi trece peste o serie de probleme reale pe care colectivul le întîmpină în realizarea sarcinilor planificate în cele mai bune condiţii. Între acestea, una provoacă dificultăţi dintre cele mai mari. Este vorba despre cunoscutele adaosuri de prelucrare ce însoţesc piesele turnate livrate de diferiţi colaboratori. Maria Doanţă, inginer tehnolog, ne alege două exemple semnificative. Astfel, o piesă metalică numită inel de susţinere, fabricată de I.M.G. Bucureşti, ajunge aici cu un coeficient suplimentar de 33 la sută, ajungînd să cîntărească după prelucrare 5,3 tone. O altă piesă — placă tubulară — realizată la I.U.C.F. Rîmnicu Vîlcea, parcă pentru a nu rămîne în urmă, atinge performanţa unui adaos de metal de 36 la sută, piesa atingînd după prelucrare 1 tonă. Fireşte chestiunea ţine de optica anumitor producători care, procedînd aşa, vor să-şi realizeze sarcinile de plan pe spinarea cheltuielilor neeconomicoase pe care le provoacă la alţii. Or, iată, la noi, în condiţiile în care prin măsuri de modernizare s-au obţinut deja la nivelul lui 1987 economii de peste 450 tone de metal, cheltuielile materiale, au fost reduse cu 8,3 milioane, iar consumul de electricitate s-a diminuat cu 360 MWh, reţulă limpede că eficienţa ar fi fost mult superioară în condiţiile absenţei acestor neajunsuri.

La „Grivita Roşie" succesele sînt nemijlocit legate de probitatea profesională a oamenilor. A nu sublinia acest aspect, ca şi faptul că indiferent de meserie, de funcţia pe care se află, fiecare consideră că a fi la zi cu ultimele noutăţi din specialitatea lui înseamnă pur şi simplu a se respecta pe sine, toate acestea, repetăm, ar echivala cu un adevăr spus pe jumătate. Or, în ce îi priveşte, specialiştii, toţi oamenii muncii de aici ştiu că a fi mereu mai buni constituie calea de a se împlini moral şi profesional, de a contribui la ridicarea pe treptele şi mai înalte a renumelui unităţii în care lucrează.

DE PESTE HOTARE

STIRI·NOTE·COMENTARII·STIRI·NOTE·COMENTARII·STIRI·NOTE·COMENTARII

Acţiuni şi luări de poziţie în favoarea dezarmării şi păcii

LONDRA 15 (Agerpres). — Eliminarea pericolului nuclear, a armelor nucleare şi convenţionale, folosirea raţională a resurselor naturale, protejarea cu prioritate a femeilor şi copiilor sînt sarcini de primă urgenţă ce stau în faţa umanităţii, se arată în declaraţia adoptată la încheierea unei reuniuni internaţionale desfăşurate la Oxford sub deviza „Supravieţuirea umanităţii". Documentul afirmă sprijinul faţă de Organizaţia Naţiunilor Unite şi instituţiile sale specializate, care pot acţiona pentru lărgirea colaborării şi cooperării pe plan internaţional.

BONN 15 (Agerpres). — Potrivit agenţiei D.P.A., în cadrul unei dezbateri în Bundestagul vest-german, ministrul de externe al R.F.G., Hans-Dietrich Genscher, s-a pronunţat împotriva modernizării rachetelor cu rază medie de acţiune, şi a apreciat că luarea unor decizii pripite privind sisteme separate de arme este greşită. Armele nucleare — a spus el — nu au, de altfel, ce căuta în scenariile privind posibilitatea unor războaie. Ministrul vest-german s-a pronunţat pentru continuarea acţiunilor de control al armamentelor prin ample acorduri de dezarmare.

NEW DELHI 15 (Agerpres) — Ministerul indian de Externe a dat publicităţii raportul anual privind activitatea pe plan internaţional, document în care se subliniază, între altele, că India continuă să se pronunţe în favoarea unor măsuri concrete care să ducă la dezarmare şi pace pe plan mondial. Totodată, India va acţiona pentru extinderea relaţiilor cu toate statele lumii şi va sprijini acţiunile împotriva rasismului şi colonialismului, se spune în raport.

GENEVA 15 (Agerpres) — Vicecancelarul şi ministrul austriac al afacerilor externe, Alois Mock, a propus oraşul Viena drept sediu al unui viitor organism însărcinat cu verificarea unui acord de interzicere a armelor chimice. Vorbind în cadrul conferinţei pentru dezarmare de la Geneva, el a subliniat necesitatea ca acest forum să întreprindă toate eforturile pentru a adopta un acord global de interzicere a producerii, stocării şi folosirii armelor chimice.

Sesiunea Comitetului special al O.N.U. pentru Oceanul Indian

NAŢIUNILE UNITE 15 (Agerpres) — La New York continuă lucrările sesiunii Comitetului special al O.N.U. pentru Oceanul Indian, avînd un caracter pregătitor în vederea organizării unei conferinţe internaţionale consacrate semnării acordului pentru transformarea Oceanului Indian într-o zonă a păcii, în conformitate cu declaraţia O.N.U. din 1981.

Comitetul, înfiinţat de Adunarea Generală a O.N.U. în 1972, urmează să prezinte un raport asupra activităţii sale la cea de-a treia sesiune specială a O.N.U. consacrată dezarmării, ce urmează să aibă loc în perioada 31 mai — 25 iunie a.c.

Pentru eliminarea practicilor neocolonialiste din relaţiile economice mondiale

DAR ES SALAAM 15 (Agerpres). — Problema datoriei externe a ţărilor în curs de dezvoltare va persista dacă relaţiile economice neocolonialiste se vor menţine — a afirmat fostul şef al statului tanzanian, Julius Nyerere, preşedintele Comisiei Sud-Sud. Băncile din statele occidentale sînt sprijinite de puterile economice, militare şi politice — a subliniat el, calificînd Fondul Monetar Internaţional drept un instrument al intereselor acestora. În ceea ce priveşte Africa, Nyerere a declarat că F.M.I. este un organism de exploatare, întrucît primeşte mai mult decît oferă.

Julius Nyerere a evidenţiat necesitatea adoptării de către ţările în curs de dezvoltare a unor politici proprii, care să ducă la schimbarea statutului colonial cu o independenţă autentică.

GENEVA: Întrevedere între miniştrii de externe ai U.R.S.S. şi S.U.A.

GENEVA 15 (Agerpres) — La Geneva a avut loc o întrevedere între ministrul afacerilor externe al U.R.S.S., Eduard Şevardnadze, şi secretarul de stat al S.U.A., George Shultz, care au participat la semnarea documentelor privind reglementarea politică a problemei în jurul Afganistanului. Cei doi miniştri au apreciat pozitiv această reglementare pentru rezolvarea altor conflicte regionale — relatează agenţia T.A.S.S. Totodată, în cadrul întrevederii a fost făcută o analiză a situaţiei din cadrul negocierilor privind armamentele nucleare şi cosmice, care necesită o atenţie deosebită în vederea pregătirii acordului privind reducerea armamentelor strategice ofensive în condiţiile respectării tratatului referitor la apărarea antirachetă.

PLENARA C.C. AL P.C. DIN SLOVACIA

PRAGA 15 (Agerpres) — La Bratislava a avut loc o plenară a C.C. al P.C. din Slovacia, care l-a ales pe Ignac Janak, membru al Prezidiului C.C. al P.C. din Cehoslovacia, în funcţia de prim-secretar al C.C. al P.C. din Slovacia. Totodată, plenara l-a eliberat pe Jozef Lenart din funcţia de prim-secretar al C.C. al P.C. din Slovacia. (Jozef Lenart, membru al Prezidiului C.C. al P.C. din Cehoslovacia, a fost ales, recent, în funcţia de secretar al C.C. al P.C. din Cehoslovacia).

ORIENTUL MIJLOCIU

● NECESITATEA INTENSIFICĂRII EFORTURILOR VIZIND CONVOCAREA UNEI CONFERINŢE DE PACE ● DIALOG IORDANIANO-EGIPTEAN LA NIVEL ÎNALT

NAŢIUNILE UNITE 15 (Agerpres). — Necesitatea intensificării eforturilor vizînd convocarea unei conferinţe de pace în problema Orientului Mijlociu a fost subliniată de Comitetul O.N.U. pentru exercitarea drepturilor inalienabile ale poporului palestinian. Într-o declaraţie a comitetului, citată de agenţia A.D.N., se arată că, avîndu-se în vedere situaţia deosebită creată în teritoriile ocupate, trebuie să fie întreprinse toate eforturile posibile pentru asigurarea securităţii poporului palestinian şi garantarea drepturilor sale.

În declaraţie se arată că, de la începutul revoltei populaţiei palestiniene, în decembrie anul trecut, cel puţin 138 de palestinieni au fost ucişi de forţele de ocupaţie.

SANAA 15 (Agerpres). — Conferinţa de pace în problema Orientului Mijlociu trebuie să fie o reuniune care să contribuie efectiv la restabilirea drepturilor legitime ale poporului palestinian, inclusiv a dreptului său la autodeterminare şi crearea unui stat propriu independent, a declarat preşedintele Comitetului Executiv al Organizaţiei pentru Eliberarea Palestinei, Yasser Arafat.

Într-un interviu acordat agenţiei SABA, citată de China Nouă, liderul palestinian a reafirmat importanţa participării la conferinţă a ţărilor membre permanente ale Consiliului de Securitate al O.N.U., a tuturor părţilor implicate în conflictul arabo-israelian, inclusiv a O.E.P., unicul reprezentant legitim al poporului palestinian.

AMMAN 15 (Agerpres). — La Amman au avut loc convorbiri între regele Hussein al Iordaniei şi preşedintele Egiptului, Hosni Mubarak. Au fost abordate aspecte ale situaţiei actuale din Orientul Mijlociu, o atenţie deosebită acordîndu-se problemelor legate de teritoriile arabe ocupate de Israel.

În cursul întrevederii, părţile au exprimat opinii identice cu privire la necesitatea convocării unei conferinţe internaţionale de pace în Orientul Mijlociu, cu participarea statelor membre permanente ale Consiliului de Securitate şi a Organizaţiei pentru Eliberarea Palestinei, ca reprezentant legitim al poporului palestinian.

Dezbaterile din Consiliul de Securitate al O.N.U.

NAŢIUNILE UNITE 15 (Agerpres). — Consiliul de Securitate al O.N.U. dezbate, în cadrul procedurii sale de urgenţă, la cererea grupului ţărilor arabe, situaţia din teritoriile arabe ocupate de Israel. În prima şedinţă au luat cuvîntul observatorul Organizaţiei pentru Eliberarea Palestinei, precum şi reprezentanţii a o serie de state între care Nepal, Tunisia, Iugoslavia, Kuweit, Siria, Pakistan, Argentina.

Vorbitorii au criticat politica Israelului în teritoriile ocupate şi au cerut Consiliului de Securitate să întreprindă măsurile ce-i revin prin responsabilitatea sa de menţinere a păcii şi securităţii internaţionale. Recentele revolte ale populaţiei palestiniene împotriva politicii de ocupaţie — au subliniat ei — evidenţiază încă o dată pericolul pe care îl implică această stare; se impune, ca urmare, convocarea de urgenţă a unei conferinţe internaţionale de pace în problema Orientului Mijlociu, la care să ia parte toate părţile interesate, inclusiv Organizaţia pentru Eliberarea Palestinei.

Dezbaterile continuă.

După semnarea documentelor pentru reglementarea politică a situaţiei privind Afganistanul

NAŢIUNILE UNITE 15 (Agerpres) — Preşedintele celei de-a 42-a sesiuni a Adunării Generale a O.N.U., Peter Florin, a apreciat — în legătură cu acordurile privind Afganistanul — că „eforturile depuse de o serie de state, sub egida Naţiunilor Unite, au condus la rezultate deosebit de pozitive". „Din nou, au fost demonstrate necesitatea şi posibilitatea utilizării instrumentelor O.N.U. pentru rezolvarea pe cale paşnică a conflictelor, pentru menţinerea şi consolidarea păcii mondiale şi a securităţii internaţionale", a spus el.

NEW DELHI 15 (Agerpres). — „Guvernul indian salută semnarea acordurilor de la Geneva. Acesta este un eveniment istoric, care marchează încheierea cu succes a iniţiativei secretarului general al Naţiunilor Unite de realizare a unei soluţii politice într-o problemă complexă" — a declarat, la New Delhi, un purtător de cuvînt oficial.

MADRID 15 (Agerpres) — Guvernul spaniol salută cu satisfacţie semnarea la Geneva a acordurilor referitoare la reglementarea pe cale politică a situaţiei din jurul Afganistanului — arată un comunicat difuzat de Ministerul de Externe spaniol. Documentele deschid poporului afgan calea de a dispune în mod liber de dreptul său la autodeterminare, fapt ce impune cu necesitate o reconciliere reală între toţi afganii — subliniază comunicatul. Numai pe această cale — se arată — poate fi garantată revenirea la un Afganistan neutru, independent şi nealiniat.

BEIJING 15 (Agerpres). — Într-o declaraţie făcută la Beijing un purtător de cuvînt al M.A.E. al R.P. Chineze a relevat că ţara sa salută — ca un eveniment pozitiv — semnarea acordurilor afgano-pakistaneze de la Geneva — transmite agenţia China Nouă. El a apreciat, între altele, contribuţia adusă de Naţiunile Unite pentru soluţionarea acestei probleme regionale.

TOKIO 15 (Agerpres). — Primul ministru nipon, Noboru Takeshita, a salutat semnarea la Geneva a acordurilor în legătură cu Afganistanul, calificînd această acţiune drept o veste îmbucurătoare, a anunţat agenţia Kyodo.

Programul „Virus" îi îngrijorează pe experţii N.A.S.A.

WASHINGTON 15 (Agerpres) — Specialiştii Agenţiei spaţiale americane (N.A.S.A.) şi-au exprimat îngrijorarea faţă de răspîndirea rapidă a unui „virus" ce afectează programele şi, implicit, buna funcţionare a sofisticatelor maşini electronice de calcul. În esenţă, este vorba de un program-pirat, ce a primit denumirea de „virus" şi care proliferează rapid, înaintînd vertiginos prin circuitele electronice şi alterînd programele de bază. Se remarcă faptul că acest program este alcătuit în aşa fel încît este transmis şi altor computere conectate la cel în care a fost localizat, pagubele fiind astfel considerabile. Experţii nu au reuşit încă să stabilească dacă este vorba de o „glumă" a unui operator sau de un sabotaj al concurenţilor firmei ce a furnizat N.A.S.A. calculatoarele — relatează agenţia T.A.S.S. Problema a devenit atît de urgentă, încît se iau măsuri grabnice pentru protejarea programelor. Specialiştii admit însă că, practic, un program „virus" perfecţionat poate surmonta toate barierele ridicate în calea lui.

CIUDAD DE GUATEMALA: Reuniune a grupurilor parlamentare din Europa, S.U.A. şi Canada

Intervenţie a reprezentantului ţării noastre

CIUDAD DE GUATEMALA 15 (Agerpres). — Cu ocazia Conferinţei Uniunii Interparlamentare, la Ciudad de Guatemala a avut loc o reuniune a grupurilor parlamentare din Europa, S.U.A. şi Canada.

Reprezentantul ţării noastre a relevat acţiunile bilaterale şi multilaterale ale Grupului parlamentar român referindu-se la continuarea contactelor cu grupurile din Balcani în vederea organizării unei întîlniri a parlamentarilor din această regiune consacrată unui schimb de vederi în probleme actuale ale promovării prieteniei, înţelegerii, colaborării şi păcii în zonă. În numele grupului român, vorbitorul a propus ca cea de-a VII-a Conferinţă interparlamentară pe problemele cooperării şi securităţii în Europa, de la Bucureşti, să se desfăşoare în perioada 22—27 mai 1989. A fost exprimată hotărîrea Grupului parlamentar român de a face tot ce depinde de el pentru ca aceasta să marcheze un moment important în acţiunile întreprinse de grupurile din statele europene, S.U.A. şi Canada, în cadrul Uniunii Interparlamentare, în direcţia transformării Europei într-un continent al colaborării, înţelegerii, securităţii şi păcii.

Evoluţia dialogului naţional în Panama

CIUDAD DE PANAMA 15 (Agerpres) — La Ciudad de Panama continuă dialogul naţional promovat de Frontul Unitar Popular, cu prezentarea informărilor din partea celor patru comisii care analizează aspectele principale vizînd rezolvarea crizei interne — transmite agenţia Prensa Latina. Grupurile de lucru au fost create la începutul săptămînii, menirea lor fiind stabilirea condiţiilor de bază necesare garantării procesului de transformări democratice, păcii sociale şi normalizării economiei naţionale.

La dialogul naţional iau parte reprezentanţi ai guvernului, Frontului Unitar Popular — care grupează organizaţii sindicale, ţărăneşti şi ale funcţionarilor publici —, ai celor cinci partide ale alianţei de guvernămînt, din partea a trei formaţiuni politice de stînga şi a forţelor armate.

Conflictul dintre Iran şi Irak

TEHERAN 15 (Agerpres) — Agenţia IRNA transmite că rachete irakiene au lovit joi Teheranul, precum şi oraşele Qom şi Ispahan, iar aviaţia inamică a bombardat oraşul Hamadan. Pe de altă parte, un comunicat militar publicat la Teheran relevă că în zona frontului combatanţii iranieni au atacat convoaie motorizate, poziţii şi fortificaţii — relatează agenţia IRNA.

BAGDAD 15 (Agerpres) — Capitala Iranului, Teheran, precum şi localităţile Qom şi Ispahan au fost la 14 aprilie ţinta rachetelor irakiene — informează agenţia INA. De asemenea, aviaţia irakiană a întreprins raiduri asupra oraşelor Dezful şi Hamadan.

Un purtător de cuvînt militar irakian a făcut cunoscut că, în aceeaşi zi, o rachetă iraniană a explodat în perimetrul Bagdadului.

PANORAMIC '88

SIRIA — Coordonate ale progresului economic şi social

Poporul sirian sărbătoreşte, la 17 aprilie, ziua sa naţională, marcînd cea de-a 42-a aniversare a cuceririi independenţei ţării. Perioada care a trecut de la acest eveniment cu semnificaţii deosebite s-a caracterizat prin susţinute eforturi pe calea dezvoltării economice şi sociale de sine stătătoare, proces ce a cunoscut un puternic impuls în urma revoluţiei din martie 1963, declanşată de Partidul Baas Arab Socialist şi îndeosebi a mişcării de redresare naţională, iniţiată de preşedintele Hafez Al-Assad, în noiembrie 1970. De la această din urmă dată, străvechea Sirie a cunoscut o dezvoltare rapidă, sesizabilă în toate domeniile de activitate, un accent deosebit fiind pus pe valorificarea superioară, în interes naţional, a resurselor solului şi subsolului. Graţie preocupărilor constante ale autorităţilor de la Damasc, pe harta economică a Siriei au apărut, într-o perioadă de timp relativ scurtă, zeci şi zeci de noi obiective industriale, între care două mari întreprinderi de tractoare şi ciment, la Halab, o uzină de motoare electrice, la Latakia, o importantă uzină de laminate feroase, la Homs, localitate unde a fost ridicat, în ultimii ani, cu sprijinul specialiştilor români, complexul pentru producţia de triplusuperfosfaţi, cu o capacitate de circa 450 de mii tone de îngrăşăminte pe an. De asemenea, tot ca rezultat al fructuoasei cooperări româno-siriene, la Banias a fost construită o mare rafinărie de petrol. Semnificativ pentru amploarea dezvoltării economiei siriene în ultimele decenii este şi faptul că produsul intern brut al ţării a crescut de peste 20 de ori.

La rîndul ei, agricultura traversează un amplu proces de dezvoltare şi modernizare, un accent deosebit fiind pus pe extinderea suprafeţelor cultivabile prin realizarea unor importante lucrări de hidroamelioraţii şi de irigaţii. Pe fluviul Eufrat a fost ridicat un impresionant baraj — veritabilă mîndrie a sirienilor — care permite irigarea unei suprafeţe de 140 de mii de hectare. Pe baza unui amplu program de investiţii, au fost construite alte peste 100 de baraje mici şi mijlocii, acţiune ce este continuată şi în actualul cincinal — 1986—1990 — prin extinderea suprafeţei agricole a ţării. Astfel, printre alte proiecte în curs de realizare în apropiere de portul Latakia se acţionează pentru fertilizarea şi irigarea unei suprafeţe de circa 10 mii hectare de teren propice promovării unei agriculturi moderne.

Prieten apropiat al popoarelor arabe, poporul român urmăreşte cu satisfacţie importantele succese obţinute de Republica Arabă Siriană pe calea progresului economico-social, a devenirii independente. Între ţările noastre există tradiţionale relaţii de prietenie şi colaborare, relaţii puternic stimulate de frecventele întîlniri şi convorbiri, de la Bucureşti şi Damasc, dintre preşedintele Nicolae Ceauşescu şi preşedintele Hafez Al-Assad, înţelegerile convenite la cel mai înalt nivel, deschizînd, de fiecare dată, noi şi ample perspective rodnicei conlucrări româno-siriene, în interesul reciproc, al păcii, înţelegerii şi progresului în lumea întreagă.

ZIMBABWE — Realizări pe calea dezvoltării independente

Poporul Republicii Zimbabwe aniversează un eveniment de o deosebită însemnătate al istoriei sale contemporane — împlinirea a opt ani de la actul proclamării independenţei, la 18 aprilie 1980. După ani îndelungaţi de luptă eroică împotriva dominaţiei coloniale, pentru o viaţă liberă şi demnă, poporul zimbabwean trecea astfel într-o nouă etapă a existenţei sale, mobilizîndu-şi eforturile pentru eliminarea dificultăţilor moştenite, pentru înscrierea fermă a ţării pe coordonatele progresului economic şi social. Sub conducerea Uniunii Naţionale Africane din Zimbabwe au fost realizate profunde transformări innoitoare în toate domeniile de activitate, obţinîndu-se succese importante în direcţia consolidării noilor structuri politice ale tînărului stat independent, a unor profunde transformări progresiste în economie, învăţătură, ştiinţă şi cultură. Recent, în urma acordului de uniune semnat de primul ministru, Robert Mugabe, şi Joshua Nkomo, cele două principale organizaţii care au desfăşurat lupta de eliberare naţională au hotărît să se unească într-un singur partid — Uniunea Naţională Africană din Zimbabwe — Frontul Patriotic (ZANU-FP) care, sub deviza „Un singur popor, un singur Zimbabwe", îşi propune edificarea unei societăţi noi, socialiste.

În perioada scurtă care a trecut de la actul proclamării independenţei, tînărul stat independent din Africa australă a obţinut o serie de realizări remarcabile pe calea dezvoltării economiei, a punerii în valoare a resurselor proprii. În cadrul actualului plan cincinal — 1986—1990 — a fost lansat un amplu program de investiţii, de circa 2 miliarde dolari zimbabweeni, în scopul construirii de noi obiective ale industriei extractive şi prelucrătoare, precum şi pentru extinderea şi modernizarea celor existente. Pe linia aceloraşi preocupări se înscrie şi construirea unei mari hidrocentrale, la Hwabge, care cuprinde patru unităţi generatoare de cîte 120 MW fiecare şi două unităţi de cîte 220 MW.

Importante succese au fost repurtate şi în domeniul agriculturii, sector în care s-a înregistrat un constant spor de producţie şi care contribuie cu 35 la sută la încasările obţinute din export.

În spiritul politicii sale consecvente de solidaritate cu toate popoarele care au păşit pe calea dezvoltării independente, poporul român, tînăra sa generaţie urmăresc cu viu interes şi se bucură sincer de înfăptuirile Republicii Zimbabwe pe calea consolidării cuceririlor de pînă acum şi a edificării unei vieţi noi. Solidaritatea militantă a ţării noastre şi-a aflat o semnificativă ilustrare în anii dificili ai luptei poporului zimbabwean pentru neatîrnare, România acordîndu-i acestuia un larg sprijin politic, diplomatic, moral şi material. Totodată, România a recunoscut din primele momente noul stat independent, statornicind cu acesta trainice legături de prietenie şi colaborare rodnică. Un rol decisiv au avut, în acest context, frecventele întîlniri desfăşurate la cel mai înalt nivel, atît pe pămînt românesc, cît şi zimbabwean, acordurile şi înţelegerile convenite cu aceste prilejuri creînd condiţii favorabile şi deschizînd largi perspective pentru dezvoltarea continuă a raporturilor bilaterale, în interesul reciproc, al păcii şi cooperării internaţionale.

P. AURELIAN

PE SCURT

● LA MOSCOVA a fost dat publicităţii comunicatul privind vizita oficială de prietenie efectuată de Gustav Husak, preşedintele R.S. Cehoslovace, în U.R.S.S. În document se relevă că în cadrul convorbirilor pe care Gustav Husak le-a avut cu conducătorii sovietici au fost abordate probleme ale dezvoltării relaţiilor dintre cele două ţări şi aspecte ale actualităţii internaţionale, relatează agenţia T.A.S.S.

● ÎN CADRUL REUNIUNII DE LA PANMUNJON a ofiţerilor de securitate ai Comisiei Militare de Armistiţiu din Coreea, reprezentantul părţii R.P.D. Coreene a protestat energic în legătură cu introducerea de armament automat de către partea americano-sud-coreeană în zona de securitate comună, precum şi faţă de provocările repetate în imediata vecinătate a sălii de reuniuni a C.M.A. — relatează agenţia ACTC.

● MIHAIL GORBACIOV, secretar general al C.C. al P.C.U.S., l-a primit pe ministrul comerţului al S.U.A., William Verity. După cum transmite agenţia T.A.S.S., în cadrul convorbirii au fost abordate probleme economice internaţionale şi posibilităţile de îmbunătăţire a relaţiilor economice sovieto-americane.

● COMISIILE TEHNICE SPECIALE ALE GUVERNULUI SANDINIST ŞI FORŢELOR „CONTRAS" — reunite la Sapoa pentru a continua negocierile privind procesul de reconciliere naţională — au ajuns la un acord pe tema modalităţilor de repliere a grupărilor „contras" în cele şapte perimetre dinainte stabilite printr-un acord survenit anterior, relatează agenţia Prensa Latina.

MARI INUNDAŢII ÎN REGIUNILE SUD-ESTICE ALE TURCIEI

Ploile căzute fără întrerupere în ultimele zile au provocat mari inundaţii în regiunile sud-estice ale Turciei. Mii de persoane au rămas fără adăpost ca urmare a acestor calamităţi naturale. Agenţia Anatolia, citată de T.A.S.S., anunţa că, din cauza inundaţiilor, a fost întreruptă circulaţia pe magistrala rutieră care leagă Europa occidentală de ţările din Orientul Mijlociu. La unul dintre punctele de frontieră dintre Turcia şi Irak, datorită distrugerii unui pod, sînt blocate aproximativ 5 000 de autocamioane de transport.

Autorităţile de la Ankara au adoptat măsuri de urgenţă pentru eliminarea urmărilor calamităţilor.

REPERE DANEZE

Situat în nord-vestul Europei, la răscrucea unor importante căi maritime, teritoriul Danemarcei cuprinde un număr impresionant de insule, mai mari şi mai mici — din cele 406 doar 90 sînt locuite — care împreună cu Peninsula Iutlanda (30 000 kmp) — puntea spre inima continentului — însumează o linie de coastă de 7 300 km, adică a şasea parte din circumferinţa Pămîntului. Insulele mai importante sînt unite prin intermediul unor impozante poduri. Cel mai nou dintre acestea leagă, pe o lungime de 3,3 km, insulele Seeland şi Falster, dar în acelaşi timp uneşte şi Scandinavia de zonele mai sudice ale continentului. În următorii 8—9 ani se prevede, de asemenea, să fie construit un pod de 20 km între insulele Seeland şi Funsen.

Legată indisolubil de mare, Danemarca şi-a creat o industrie care produce trei la sută din navele construite anual în lume, comerţul maritim şi pescuitul constituind, la rîndul lor, a treia resursă esenţială a ţării. Lipsită practic de bogăţii naturale — numai în ultimii ani a putut să-şi satisfacă o parte din necesarul de petrol şi gaze naturale prin exploatarea platformei continentale a Mării Nordului — Danemarca asigură vitalitatea economiei sale prin intermediul schimburilor cu alte naţiuni. De altfel, comerţul exterior al acestei ţări, raportat la numărul de locuitori, este de peste nouă ori mai mare faţă de media mondială. Fapt semnificativ, industria are o pondere de 70 la sută în valoarea exportului, ea fiind, totodată, şi principala ocupaţie a danezilor.

Între ramurile industriale nou apărute în peisajul economic al Danemarcei se disting electronica, electrotehnica, energetica, industria farmaceutică. Oraşele Copenhaga, Odense, Nakskov, Alborg, Frederiksvaerk, Esbjaerg ş.a. sînt tot atîtea puternice centre industriale care furnizează maşini-unelte, echipamente industriale diverse, materiale de construcţii, produse chimice, electronice şi nave. Danemarca se situează, de altfel, pe primele locuri în lume în ceea ce priveşte exportul de motoare de nave, de aparate acustice, de radio-telefoane.

În ceea ce priveşte agricultura, ea asigură de trei ori necesarul ţării, Danemarca situîndu-se pe locul întîi la exportul de carne de porc, pe locul doi la exportul de unt şi pe trei la brînzeturi.

Vocaţia muncii paşnice a acestui popor harnic şi dîrz îşi găseşte o elocvenţă ilustrare în acţiunile pe care, împreună cu celelalte state din regiune, le iniţiază pentru transformarea nordului Europei într-o zonă fără arme nucleare, la aceasta adăugîndu-se politica în sprijinul cauzei destinderii, securităţii şi înţelegerii între popoare.

Relaţiile de prietenie şi cooperare dintre România şi Danemarca, întemeiate pe egalitate în drepturi, stimă şi avantaj reciproc, au cunoscut de-a lungul anilor un curs mereu ascendent. O contribuţie de cea mai mare însemnătate la impulsionarea colaborării româno-daneze pe multiple planuri a adus-o vizita înalţilor soli ai poporului român în Danemarca. Acordurile şi înţelegerile semnate cu acel prilej au creat un cadru favorabil extinderii şi diversificării cooperării în cele mai diverse domenii, aceasta corespunzînd intereselor ambelor ţări şi înscriindu-se, totodată, ca o contribuţie majoră la promovarea înţelegerii şi păcii între naţiuni.

ANCA MUNTEANU

Dosarele Scînteii tineretului ● Dosarele Scînteii tineretului

Ritmul înnoirilor pe pămîntul Vietnamului prieten

Situată în Peninsula Indochina din sud-estul continentului asiatic, Republica Socialistă Vietnam deţine o suprafaţă de 329 600 kmp şi are o populaţie de 62 177 000 locuitori.

Istoria acestui teritoriu marchează apariţia în epoca bronzului a civilizaţiei Dông Son, apoi a regatului Van Lang. În 938 e.n., se constituie statul independent Dai Viet. În secolul 10 se încheie procesul de formare a limbii şi poporului vietnamez. După încheierea procesului de centralizare a statului, Franţa începe, în 1858, cucerirea împotriva Vietnamului. În timpul celui de-al doilea război mondial, Vietnamul este ocupat de trupele japoneze. După ani de luptă neîntreruptă împotriva colonialismului, la 2 decembrie 1945, înflăcăratul patriot şi militant revoluţionar Ho Şi Min citea în Piaţa Ba Dinh din Hanoi Declaraţia de independenţă, proclamînd crearea Republicii Democrate Vietnam — primul stat al muncitorilor şi ţăranilor din Asia de sud-est.

Panoramă asupra Pieţei Ben Thanh din centrul oraşului Ho Şi Min

Perioada de peste patru decenii care a urmat actului proclamării independenţei s-a constituit într-o etapă de profunde transformări, timp în care poporul vietnamez, sub conducerea directă a partidului comunist, a obţinut importante succese în procesul atît de complex al făuririi unei baze tehnico-materiale pentru noua orînduire socialistă, pentru realizarea condiţiilor necesare dezvoltării ştiinţei, culturii, învăţămîntului, pentru ridicarea nivelului de trai.

După cum se cunoaşte, activitatea de construcţie paşnică a fost întreruptă de intervenţia colonialistă şi apoi de agresiunea imperialistă, poporul vietnamez trebuind să se implice din nou, pentru aproape trei decenii, în lupta pentru salvarea fiinţei naţionale, a dreptului de a-şi făuri propriul destin. Lupta, încununată de o mare victorie, dusă cu eroism de poporul vietnamez pentru înfăptuirea unităţii naţionale a reprezentat o nouă dovadă că nici o forţă ostilă, oricît ar fi ea de puternică, nu poate învinge voinţa unui popor hotărît să-şi apere independenţa, demnitatea şi fiinţa naţională.

La 2 iulie 1976, Adunarea Naţională proclamă Republica Socialistă Vietnam stat independent, liber şi unit. Actul reunificării patriei — deziderat vital al întregii naţiuni — a permis poporului vietnamez să treacă la înlăturarea gravelor consecinţe ale războiului îndelungat, la dinamizarea procesului dezvoltării economico-sociale, la edificarea industriei naţionale, la dezvoltarea şi modernizarea agriculturii, a reţelei de transporturi şi a energeticii.

În conformitate cu orientările celui de-al VI-lea Congres al Partidului Comunist din Vietnam, care a avut loc la sfîrşitul anului 1986, politica economică a ţării are drept obiectiv central valorificarea rapidă şi eficientă a tuturor capacităţilor existente, reorganizarea structurilor de producţie, concentrarea resurselor de muncă şi materiale în vederea realizării a trei programe referitoare la alimente, bunuri de larg consum şi exporturi.

Agricultura a înregistrat succese încurajatoare: s-a mărit suprafaţa cultivată cu mai mult de un milion de hectare — suprafaţa cultivată cu ceai a crescut cu 16 000 hectare, cea de cafea cu 7 300 hectare, iar cea cultivată cu arbori de caucuc cu 52 000 hectare. În ultimii ani, au fost obţinute rezultate deosebite în amenajarea unor noi sisteme de irigaţii. În această direcţie, o atenţie deosebită este acordată extinderii metodelor intensive de cultură în zone agricole, cum sînt bazinul Fluviului Roşu şi Delta Mekongului. Paralel cu realizarea de lucrări hidrotehnice de amploare, sînt în curs de amenajare unităţi de irigaţie de dimensiuni mici şi medii. Creşterea producţiei agricole figurează între obiectivele de prim ordin ale economiei vietnameze în actualul cincinal 1986—1990. O atenţie aparte este acordată, în acest cincinal, noilor soiuri de înaltă productivitate de orez şi alte plante, asigurării unor condiţii bioecologice adecvate, extinderii, culturilor speciale — hevea, ceai, cafea, palmieri, arahide, trestie de zahăr, bumbac, plante medicinale.

Succese notabile au fost realizate şi în dezvoltarea industriei. În ultimii ani a sporit considerabil producţia unor ramuri ca energetica, siderurgia, mecanica, industria chimică, industria materialelor de construcţii, a hîrtiei, sticlei şi textilelor. Au apărut pe harta ţării un mare număr de unităţi industriale, cele mai puternice fiind amplasate în localităţile Hung Tau-Cou, Bim Son, Huang Thac şi Phialy.

Oraşul Hanoi, capitala ţării, este situat în nordul Vietnamului, pe partea dreaptă a fluviului Hong Ha, la 140 km de vărsarea acestuia în golful Bac Bo. Aici se află un însemnat nod de comunicaţii, o Universitate fondată în 1956, alte 23 de institute de învăţămînt superior, numeroase obiective social-culturale. Permanenta dezvoltare a reţelei de învăţămînt se află în atenţia guvernului de la Hanoi, în anul şcolar în curs funcţionînd un număr de peste 14 000 de instituţii de învăţămînt de diverse grade. În ultimii ani a căpătat o largă extindere, atît la oraşe, cît şi la sate, în toate centrele industriale noi, sistemul grădiniţelor unde copiii în vîrstă de 3—6 ani deprind activităţile pe care le vor aprofunda în anii de şcoală primară.

Preocupările oamenilor muncii, ale tinerei generaţii a Republicii Socialiste Vietnam sînt urmărite cu sentimente de simpatie de poporul nostru. Între Partidul Comunist Român şi Partidul Comunist din Vietnam, între ţările şi popoarele noastre s-au statornicit raporturi de prietenie, colaborare şi solidaritate militantă, care s-au afirmat cu vigoare în perioada luptei împotriva colonialismului şi agresiunii imperialiste. O deosebită însemnătate în evoluţia raporturilor dintre partidele, ţările şi popoarele noastre au avut-o întîlnirile şi convorbirile româno-vietnameze la nivel înalt de la Bucureşti şi Hanoi, documentele încheiate cu aceste prilejuri asigurînd un cadru propice pentru amplificarea şi diversificarea legăturilor bilaterale.

Apropiata vizită oficială de prietenie a tovarăşului Nicolae Ceauşescu, secretar general al Partidului Comunist Român, preşedintele Republicii Socialiste România, împreună cu tovarăşa Elena Ceauşescu în Republica Socialistă Vietnam, la invitaţia Comitetului Central al Partidului Comunist din Vietnam şi a Consiliului de Stat al Republicii Socialiste Vietnam va oferi posibilitatea adîncirii raporturilor bilaterale pe multiple planuri, în interesul celor două popoare, al cauzei generale a socialismului, păcii, securităţii, înţelegerii şi colaborării internaţionale.

A. BUNESCU

REDACŢIA ŞI ADMINISTRAŢIA: Bucureşti, Piaţa Scînteii. Tel. 17 60 10, 17 60 20. Abonamentele se fac la oficiile poştale şi difuzorii din întreprinderi şi instituţii — Tiparul: Combinatul Poligrafic „Casa Scînteii". Cititorii din străinătate se pot abona prin „ROMPRESFILATELIA" — Sectorul export-import presă P.O. Box 12—201, telex 10376 prefix Bucureşti, Calea Griviţei nr. 64—66.

40 362